

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

6/2024 - 61. vydání

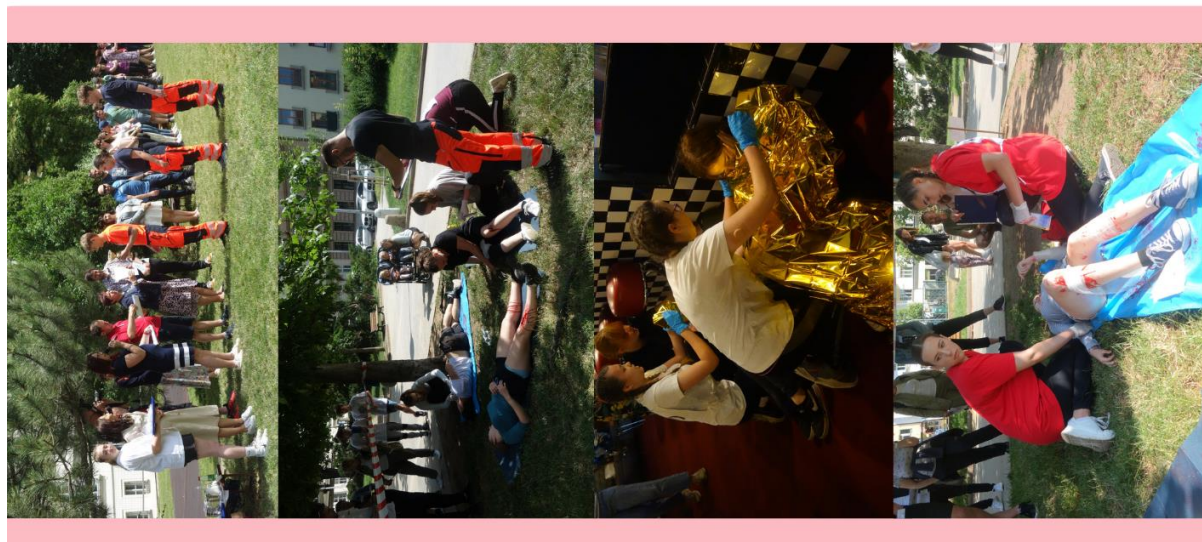

Obsah

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc červen	4
Nejinspirativnější středoškolský časopis 2023/2024	7
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova	8
Literární okénko – Kdyby věci mohly vyprávět (2. místo)	10
Tajemství komunikace ve skautském oddíle – 2. část	12
Výstup na Gerlachovský štít	15
Mistrovství ČR v plavání Masters – Zlín	21
Setkání zástupců ŠP a dalších zájemců s tuniskými diplomaty	23
Sociální síť	27
Zdravotnictví naší budoucnosti	28
Úvahy o praxi	30
Zajímavý koníček – Požární sport	31
Můj nejzajímavější sportovní zážitek	34
Kdo mě přivedl ke sportu	35
Já a sport	36
Já a výživa	38
Nail Art	39
Kde najít správnou práci?	43
Recepty s AI – zapečená bageta se šunkou, chedarem a masem	45
Medailonky sportovců – Vlasta Burian	46
Tipy na filmy a seriály	52
Tipy na (ne)povinnou četbu	53
Tipy na zajímavé aplikace	54
Hantec kolem nás – Vo Krokóšovi z Rathausu	55
Ostravské okénko	57

Tajemné předměty	58
Rébus.....	60
Vtipy pro lepší den.....	61
Křížovka.....	62
Zpátky do autoškoly	64
Poznej svého učitele.....	65
Mazlíček Vašeho učitele.....	66
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíce květen a červen.....	71
Kde nás najdete?	127

**SRDEČNĚ VÁS ZVEME
NA III. ROČNÍK**

KRAJSKÉ SOUTĚŽE PRVNÍ POMOCI

**SOUTĚŽ SE KONÁ POD ZÁŠTITOU HEJTMANA
JIHOMORAVSKÉHO KRAJE MGR. JANA GROLICHA**

13. června 2024

SZŠ Brno, Jaselská, p. o.

jihomoravský kraj

LET 'S SWAP

SBĚR OBLEČENÍ a SWAPOVÁNÍ

MÁTE DOMA OBLEČNÍ, KTERÉ UŽ NEVYNOSÍTE A
NEVÍTE CO S TÍM?

MY VÁM POMŮŽEME

SBĚR OBLEČENÍ

27. 5 - 31. 5. 2024

10:20 - 10:40

V suterénu školy

SWAPOVÁNÍ OBLEČENÍ

24. 6. 2024

V tělocvičně školy

Z oblečení které jsme nastřádali si budete moct
odnést, co budete chtít.

SRDEČNĚ VÁS ZVEME
NA VEŘEJNOU BESEDU NA TÉMA

GENDER A SPOLEČNOST, GENDER A ZDRAVÍ

KDY: 17. 6. 2024, 12:00–14:00

KDE: DVORANA SZŠ BRNO, JASELSKÁ, P. O.

PANELOVÉ DISKUSE SE ZÚČASTNÍ:

ANETA STRAKOVÁ (STUDENTKA FSS MUNI)

BARBORA VESELÁ (NESEHNUTÍ)

ERIKA MRTVÁ (CRIP KOLEKTIV)

TEO FORMÁNEK (ŽÁK SZŠ BRNO, JASELSKÉ)

ŽÁCI 2. ROČNÍKU ZDRAVOTNICKÉHO LYCEA

ZE SZŠ BRNO, JASELSKÉ

A ŽÁCI 9. TŘÍDY ZE ZŠ SIROTKOVA BRNO

DISKUSI MODERUJE: EVA COLLEDANI (NESEHNUTÍ)

Spolufinancováno
Evropskou unií

světová
škola
ve světě i doma

ODBOROVÝ SVAZ NOVINÁŘŮ A PRACOVNÍKŮ MÉDIÍ ČESKÉ REPUBLIKY
TRADE UNION OF JOURNALIST AND MEDIA WORKERS OF THE CZECH REPUBLIC

Nejinspirativnější časopis roku - 2023

3. místo

redakce časopisu

JASELSKÝ KURÝR

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Ing. Petr Masopust
předseda poroty, Praha 15.5.2024

partner projektu
JTP odborový svaz

Zdeněk Kučera
předseda OSN a PM

Hrachová kaše s okurkem a tentokrát i s párkem, ale bez vejce a dvěma polévkami

Mexická směs s fazolí a rýží a jednou polévkou

Karbanátek s bramborem, okurkami a jednou polévkou

Rýžový nákyp s ovocem, dvěma polévkami a meruňkou

Otvřené tvarohové knedlíky plněné jahodami a dvěma polévkami

Měl jsem a jistě ještě budu mít mnoho různých jmen a přezdívek, ale můj vzhled a duše se nikdy nezmění. Momentálně se jmenuji Loudy a jsem plyšový medvídek s béžovou srstí a hnědými tlapkami. Jsem už velmi starý. Narodil jsem se v jedné menší továrně nedaleko New Yorku a teď se nacházím u mé maminky Kláry v české vesničce. Už jsem toho hodně zažil, procestoval hodně zemí a vystřídal hodně rodin.

Psal se rok 1924 a já se dostal do rukou malé Cate, která slavila své 3. narozeniny. Její rodiče byli velmi bohatí a o mě se starali jako o malé dítě. První moje dovolená! Letěli jsme letadlem, já v uzavřeném batohu, kde jsem se cítil velmi stísněně. Najednou jsem uslyšel velkou ránu a křik od lidí: „Neee, my tady umřeme.“ V tu chvíli mě Cate vytáhla z batůžku a pevně mě objímala a plakala. Naštěstí jsme nouzově přistáli a vše dopadlo dobře. Ale bohužel touto cestou skončil můj život u Cate, jelikož chtěla na celou tu hrůzu, která se stala, zapomenout, rozhodla se mě darovat na charitu.

Tímto jsem se dostal až do Česka, ale protože cesta byla dlouhá a plná zmatků, které jsem stejně ani neviděl přes ten smrdutý černý plast, ve kterém jsem byl zabalený, tak jsem se do rukou židovské rodiny dostal až v roce 1939. Malá Emilka se mě ujala, protože jsem byl celý špinavý po těch dlouhých letech v různých pytlích a krabicích. Na to, co je mohlo čekat za osud, byli klidní. A je to tu. Němečtí vojáci si pro nás přišli. Strávili jsme několik hodin ve vlaku s vagony, které vypadaly jako pro dobytek. Po zdoluhavé cestě jsme zastavili a v ten moment jsem viděl moji Emilku naposled. Pánové v pruhovaných košilích a kalhotách nás od sebe odtrhli a já letěl na hromadu ostatních věcí. Poznal jsem v té hromadě i další medvídky, sice vypadali úplně jinak, ale všichni jsme byli stejně vystrašení. Přišel jsem na řadu. Celého mě rozřezala žena, která byla stejně oblečená jako ti pánové u vlaku, prý jestli něco neskrývám. Co bych taky mezi tím plyšem mohl skrývat? Takhle roztrhaný jsem se ocitl v pytli a někam nás spolu s dalšími plyšáky táhli. Zase ty hnusné vagony, alespoň nás ale dostanou domů.

Dostal jsem se k jedné starší české babičce, která mě zašila a poté dala své vnučce Anně. U té jsem strávil mnoho dalších let, brala mě s sebou na výlety, hráli jsme spolu spoustu her. Jednou, když už byla starší, jsme hráli na schovávanou, myslel jsem si, že je to normální schovka, jak to hrajeme normálně, ale nebyla. Byl jsem zavřený v krabici spolu s ostatními hračkami na několik let. A tu mě to najednou docvaklo. Anička už nejspíš dospěla a nechce si se mnou hrát. Tak jsem se rozhodl pro dlouhý zimní spánek jako to dělají opravdoví medvědi.

„Hodně štěstí zdraví, hodně štěstí zdraví, hodně štěstí milá Klárinko, hodně štěstí zdraví,“ zpívala Anička s, pro mě neznámým, Jakubem a tímto mě probudili ze spánku. Dali mě Kláře

do náručí a Anička jí zašeptala, že toto je medvídek, se kterým prožila dětství a teď chce, aby si ho užila také. Božínku, Klárka je dcera Aničky, to jsem musel tedy vážně dlouho spát, pomyslel jsem si. A mám novou maminku, která mě pojmenovala Loudy. Tímto jsem zůstal ve stejné rodině a myslel jsem si, že bude o mě dobře postaráno. A také, že bylo. Seznámila mě s jejími kamarádkami, chodili jsme spolu na piknik, kde jsme jednou ošklivě zmokli, chodili venčit pejska, který mě ne jednou ošklivě kousnul, ale jinak jsem se měl nejlépe za celý svůj život.

Toto vyprávím z další krabice v suterénu domu Kláry. Moje srdce pořád plesá z tolika zážitků, co jsme spolu zažili, ale jednou toho muselo být konec. Právě se chystám na další zimní spánek s nadějí, že budu darován Klárčinému dítěti a budu žít v této rodině co nejdéle a co nejlépe. Dobrou noc.

Pokračování z minulého čísla

Roveři a vedoucí

Nejnáročnější a nejdůležitější je ale komunikace mezi vedoucími. Právě ti zajišťují chod oddílu, hladký průběh akcí a spokojené děti. Konkrétně v našem oddílu se nachází 16 vedoucích a 10 roveřů. Pro upřesnění, vedoucí se aktivně zapojují do vedení oddílu a roveři jsou členové ve věku 15+, kteří se nechtějí podílet na vedení oddílu, ale chtějí i tak zůstat ve skautu. Roveři tedy mají vlastní schůzky a akce, a do vedení oddílu se zapojují jen okrajově, když je potřeba pomoci například s nedostatkem vedoucích na akci. Tyto kategorie ale nejsou striktně dané, tudíž aktivní vedoucí často zavítá na akci roverskou a naopak.

Roveři

Roveři se scházejí na schůzkách a mají své vlastní akce. Nevede je jeden určitý vedoucí, ale vedou se navzájem ve skupině. To ve skutečnosti znamená, že každou schůzku připraví jeden ze členů a takto se všichni střídají. Má to ale jeden velký háček, se kterým bojujeme i my v našem oddíle. Jak už jsem zmínil, jsou to kluci ve věku 15+ s ukončeným základním vzděláním. To s sebou nese ale i komplikace. V tomto věku má už každý jiné zájmy a činnosti, které ho baví a hlavně i dlouhé vyučování ve škole. Setkáváme se tedy se situacemi, kdy je naplánována schůzka, ale nikdo na ni nepřijde, protože se na poslední chvíli omluví, že z důvodů nedostatku času na učení se schůzky nemůže zúčastnit. Jenže to člověk, který danou schůzku plánuje do poslední chvíle, neví, a tak zbytečně tráví čas plánováním schůzky, které se nikdo nezúčastní. Tento problém v komunikaci se snažíme vyřešit již několik let, ale bohužel zatím neúspěšně. Světlou stránkou v komunikaci mezi rovery je takzvaný „inside joke“. Inside joke je vtip, který pochopí jen vybraná skupina lidí, často je to odkaz na nějakou událost, která se stala na skautské akci.

Vedoucí

Vedoucí jsou článkem řetězce, bez kterého by nic nefungovalo. Všichni vedoucí se scházejí pravidelně každý měsíc na poradách, aby si mezi sebou předali, co se během uplynulého roku stalo v jednotlivých výchovných kategoriích, a co se plánuje v budoucím měsíci. Tyto porady jsou vždy prezenční. Bohužel v době karantén, když tu řádil virus Covid 19 jsme byli donuceni tyto porady organizovat online. Jejich efektivita byla ale značně snížena, protože se každý přehříkával s každým a nikdo nerespektoval to, že když mluví jeden, musí být ostatní ticho. Po skončení karantény jsme se opět vrátili k prezenčním poradám a efektivita se značně zvýšila.

Naskytl se nám ale problém kapacitní. Vzhledem k tomu, že naše aktivní vedení čítá přes 20 vedoucích a roverů, už nejsou porady tak efektivní. K obnovení zvýšení efektivity by měl přispět nový model porad. Ten spočívá v tom, že prvně se sejde pouze užší vedení oddílu, které probere aktuální potřebné věci oddílu a výsledek z této porady se potom bude prezentovat zbytku vedení pouze formou prezentace. Diskuze ve 20 lidech totiž není možná, a tato změna by nám snad měla pomoci ve vývoji porad.

Telekomunikační síť

Samozřejmě pouze měsíční porady nestačí k funkčnímu chodu celého oddílu. Pro komunikaci se všemi vedoucími používáme aplikaci Discord. Aplikace Discord má neskutečnou výhodu, protože nemá omezený počet členů ve skupině. Také se v této aplikaci dají rozdělit jednotlivá témata do takzvaných kanálů, takže je vše dokonale přehledné. Od kanálu, kde se řeší fungování samotných výchovných kategorií, až po kanály, kde se řeší finance, majetek nebo třeba oddílová kronika. Discord u nás používají nejenom všichni vedoucí, ale postupně se snažíme přenést na Discord i komunikaci mezi skauty a vedoucími. Někteří rodiče ale mají problém s tím, že po jejich dítěti vyžadujeme další sociální síť, díky které bude jejich dítě častěji na telefonu. Bohužel jsme ale jiný způsob, než Discord nenašli. Nejsme také jediný oddíl, který Discord používá.

Komunikace s rodiči

Komunikace v oddíle mezi vedoucími a členy je sice důležitá, ale nesmíme zapomínat ani na komunikaci s rodiči. Přece jenom rodiče nám svěřují jejich děti a chtějí mít přehled, co se v oddíle zrovna děje, a jaké akce jejich dítě v nejbližší době čeká. I v tomto odvětví jsme si za existenci našeho oddílu vyzkoušeli několik metod. V době, kdy ještě nebyl internet na tak vysoké úrovni, jako je teď, vedoucí posílali rodičům SMS zprávy nebo jim volali. Teď se nám jako nejlepší způsob komunikace s rodiči osvědčil email. Díky emailu máme největší jistotu, že k rodičům potřebná informace dorazí včas a správně. Jedna z nevýhod emailu bohužel je, že nemáme stoprocentní jistotu, že email dorazí. Naštěstí situace, kdy spadne rodičům email do spamu se nám dějí minimálně, a tak vše zatím funguje bez problémů. Snažíme se také náš vztah s rodiči upevňovat pomocí akcí, které jsou určené nejenom pro jejich malé ratolesti, ale mohou se jich zúčastnit s celou rodinou. Jedna z těchto akcí se koná pravidelně na konci školního roku před táborem. Přece jenom, rodiče dají své dítě na čtrnáct dní cizím lidem do lesa, a je dobré, když rodiče alespoň ví, jak vlastně vypadá ten vedoucí, se kterým během roku řeší vše důležité. Taky nám slouží tyto akce k lepšímu poznání rodičů. Můžeme díky nim zjistit, jak na ně naše činnost působí, a často se dozvíme i konstruktivní kritiku, díky které můžeme náš oddíl vylepšovat. Komunikace s rodiči ale nastává i v nepříjemných případech, jako jsou výchovné problémy dítěte, nebo zdravotní problémy, a to nejenom na tábore. U rodičů nováčků musí probíhat komunikace ještě častěji. Pro rodiče nováčka je skautské prostředí úplně nové,

proto je potřeba jim vše podrobně ale i stručně vysvětlit, aby věděli, co jejich děti ve skautingu čeká a nemine.

Role vedoucích

Každý vedoucí má svoji funkci, a s tím spjaté povinnosti, za které zodpovídá. Ať už se jedná o hlavního vedoucího oddílu či jeho zástupce, hlavní vedoucí jednotlivých výchovných kategorií, hospodáře, zdravotníka, nebo invertárníka. Právě tyto funkce tvoří užší vedení oddílu, a musí si předávat veškeré důležité informace týkající se nejenom jejich funkce. V případě, že by jedna z těchto funkcí nebyla obsazena, anebo by byla obsazena špatnou osobou, která by nevykonávala svoje povinnosti, nemohl by oddíl fungovat.

Plánování akcí

Každá akce je potřeba naplánovat a zrealizovat. Každá akce je tak zkouškou spolupráce a komunikace mezi vedením, a samotnou zátěžovou zkouškou je potom vrchol roku – tábor. Nejprve je potřeba svolat poradou k samotné vícedenní akci. Na svolávání porad se nám osvědčila aplikace Doodle, díky které můžeme snadno a rychle zjistit, jaký termín se hodí většině vedoucím. Samotná porada k akci trvá celý večer. Nejtěžší je zvolit téma. Každý z vedoucích už na poradě jde většinou s nějakým nápadem, a vyslechnout si všechny nápady trvá spoustu času. Pak nastává moment, kdy se musí většina vedení shodnout na jednom tématu. Tady se zúročí veškerá výchova, o kterou jsme se v průběhu snažili. Tolerance je totiž základ všeho. Ne vždy jde vše podle vašich představ, a je potřeba respektovat i jiný názor a hlasování ostatních. Na poradě se také naplánuje harmonogram akce. Jednotlivé programy už si ale jednotliví vedoucí vymýšlí sami. Teď nastává další náročná část. Spojit všechny naplánované hry tak, aby se neopakovaly hry s podobnými herními prvky. To má za úkol hlavní vedoucí akce. Jeho úkolem je obepisovat jednotlivé vedoucí, kteří mají na akci mít na starost nějakou hru, a takto dohlížet, zda jde všechno podle plánu. Bohužel ne každý vedoucí má čas vždy odpovídat, a tak se celý tento proces dlouze táhne. Na samotné akci se vždy po konci programu koná porada, během které se zhodnotí proběhlý program, a probere se program následujícího dne. Velmi podobný princip se opakuje i na velkých akcích, jako je tábor. I tam je velmi důležitá komunikace a tolerance mezi vedoucími.

Závěr

Závěrem bych chtěl poděkovat všem čtenářům mé práce za čas, který jste nad touto prací strávili. Doufám, že se vám práce zalíbila, a přiblížil jsem vám tak víc, jak moc důležitá je komunikace ve skautském oddíle, protože to byl také můj cíl.

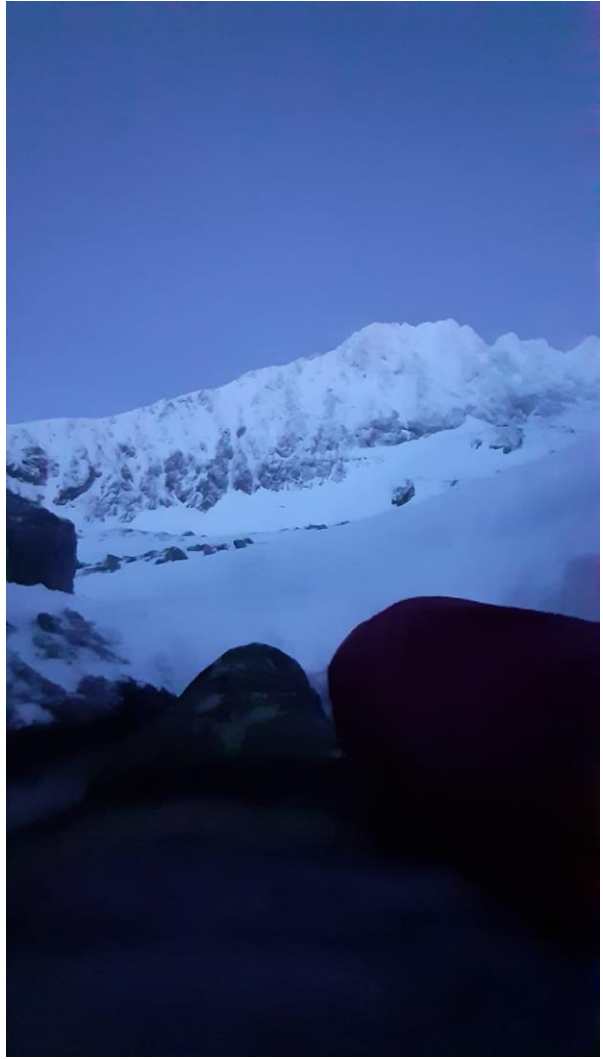
1. až 3. března jsem s dvěma svými přáteli absolvoval zimní výstup na Gerlachovský štít Batizovskou próbou. Po přespání ve stanu u silnice jsme ráno vyrazili na cestu. Náš sobotní plán byl vystoupat zhruba 800 výškových metrů, přespát pod vrcholem, a poslední den zdolat vrchol, dorazit k autu a vyrazit zpět do Brna. Sobotní počasí nám nepřálo, déšť s přibývajícím výškovými metry přešel ve sněžení a padla hustá mlha, která silně omezovala viditelnost. Plán jsme ale splnili a přenocovali v provizorním bivaku – žďárského pytlích a v záhrabu. Nedělní počasí však bylo krásné, až na tu dobu, kterou jsme strávili na vrcholu, kdy byla viditelnost zase nulová. Cesta na vrchol vedla strmým žlabem a jedním výšvihem s několika kramlemi, pro zkušenější alpinisty rutinní záležitost.

Suma sumárum příjemný, lehce náročný víkend v horách, za mě 10/10.

Ve dnech 20. a 21. dubna 2024 se naši učitelé Peter Milčák a Pavlína Mrůzková zúčastnili mezinárodního Mistrovství ČR v plavání Masters ve Zlíně. V těžké konkurenci devíti zemí se jim podařilo uspět. Peter získal dvě zlaté, jednu stříbrnou a dvě bronzové medaile. Pavlína získala dvě stříbrné medaile. Považujeme to za velký úspěch a oba naši učitelé budou reprezentovat Českou republiku na Mistrovství Evropy v Bělehradě. Budeme držet palce!

Autor: Marko Ošmera

V pátek 17. května jsme měli jako členové školního parlamentu jedinečnou příležitost navštívit velvyslankyni Tuniska. Setkání proběhlo v krajském úřadě JM kraje a bylo plné zajímavých a obohacujících momentů.

Paní velvyslankyně nás přivítala s otevřenou náručí a po krátkém úvodu nám promítla video o Tunisku. Tento krátký dokument nám přiblížil nádhernou krajinu, bohatou kulturu a fascinující historii této severoafrické země. Viděli jsme nejen malebné pláže a historické památky, ale také moderní města a tradiční vesnice, což nám poskytlo komplexní pohled na Tunisko.

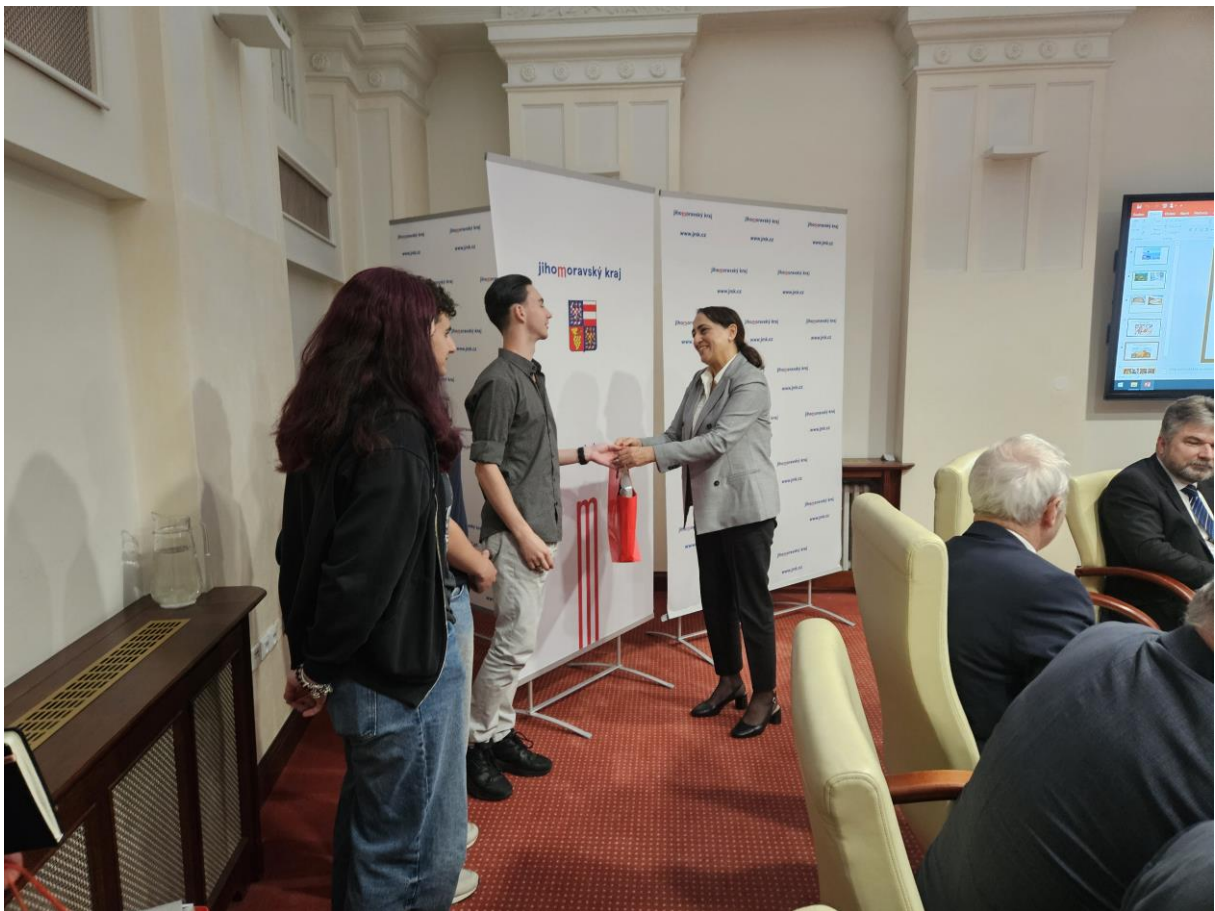
Po projekci se s námi velvyslankyně podělila o své vlastní zkušenosti. Vyprávěla nám o životě v Tunisku, o jeho tradicích a zvycích, ale také o výzvách, kterým země čelí. Bylo zajímavé slyšet o Tunisku přímo od někoho, kdo zde žil a má k němu osobní vztah. Její příběhy nám pomohly lépe porozumět tomu, co jsme viděli ve videu.

Po inspirativní přednášce následoval malý kvíz. Paní velvyslankyně připravila otázky týkající se toho, co jsme se dozvěděli z videa a jejího vyprávění. Byla to skvělá příležitost ověřit si naše znalosti a zjistit, co si kdo zapamatoval. Kvíz byl zábavný a zároveň poučný, a všichni jsme se do něj s nadšením zapojili.

Na závěr jsme měli možnost ochutnat tuniské datle. Tyto sladké plody byly pro mnohé z nás novinkou a velmi nám chutnaly. Bylo to příjemné zakončení našeho setkání a symbolické propojení s tuniskou kulturou i gastronomií.

Tato návštěva byla nejen obohacující, ale také velmi inspirativní. Ukázala nám, jak důležité je poznávat jiné kultury a být otevření novým zkušenostem. Děkujeme paní velvyslankyni za její pohostinnost a těšíme se na další podobné akce.

Sociální sítě. Každý si pod nimi vybaví něco jiného. Já osobně si pod tímto pojmem představím sítě, jako jsou Facebook, Messenger a Instagram. Podle mého názoru si mladší generace svět bez sociálních sítí už ani nedokáže představit. Je to něco, co bereme jako samozřejmost a bez čeho bychom se v téhle době, podle mého názoru, už sotva obešli. Maminka mi často vypráví, jaké to bylo bez všech těch Facebooků, Instagramů a podobných sociálních sítí. Po škole odhodit školní tašku, obléct tepláky a vyběhnout ven. Večer přijít na večeři, udělat úkoly a spát. Věřte mi, že se mi tahle myšlenka líbí, ale vždy jí argumentuju tím, že se to bez toho zkrátka nejde. Už jen proto, že máme na Facebooku založenou třídní skupinu, ve které se každý den dozvím, z čeho píšeme následující den a z čeho bude učitelka zkoušet. Ona mi však tvrdí, že je to jen záminka. Nerada si to přiznávám, ale někde uvnitř vím, že je to tak trochu pravda.

Jedno co vím jistě a uvědomuji si to, je, že to je obrovská ztráta času. Přesto se však neubráním tendenci se každý den na tyhle sociální sítě přihlásit a strávit na nich minimálně hodinu času. Další z docela velkých záporů považuji riziko, že se to pro nás může stát nebezpečné. Kdokoliv se nám může v dnešní době nabourat do našeho účtu a zneužít toho. Avšak ve škole nám snad už od druhého ročníku tloukli do hlavy, že sociální sítě nejsou žádná sranda. Zasahuje to do soukromí a musíme být opatrní. Prošli jsme i několika přednáškami.

Na druhou stranu je to však něco, díky čemu můžeme být v kontaktu naprosto s kýmkoliv a kdekoliv. Ať už jsou to kamarádi o ulici dál, nebo třeba teta z Anglie. Je to zadarmo, a hlavně úplně jednoduché. Seznamovat se s lidmi a dá se říct, že tak poznávat celý svět.

Za mě to má tedy určitě více kladů, ale jak se říká: „Všeho s mírou“.

Péče o zdraví člověka představuje jeden ze základních předpokladů růstu každé vyspělé společnosti. Otázku dalšího vývoje zdravotnictví v současné době řeší odborníci po celém světě. Je však možné zavádět všechny již dostupné, teprve zkoumané a vyvíjené postupy celosvětově? Je třeba vzít v úvahu, že možnost zavádění inovativních postupů v lékařství v jednotlivých zemích, někdy i jen v oblastech, jde ruku v ruce s dobrým politickým a finančním zázemím každé země.

Zdravotnictví také čelí otázce, jak dlouho bude trvat, než sem plně proniknou digitalizace, umělá inteligence a nanotechnologie. Jakým způsobem také ovlivní medicínu genová terapie a genové inženýrství. Bez inovací by se léčba pacientů nemohla zlepšovat a nadále rozvíjet. Cílem výzkumu je vyvinout léky, které umožní léčit pacienty lépe a efektivněji, abychom co nejvíce zlepšili kvalitu jejich života. Tyto inovativní léky a metody mají ohromnou hodnotu pro pacienta samotného a jsou přínosem i pro celou společnost. Mohou pomoci zlepšit zdraví populace a také snížit náklady na zdravotní péči a sociální výdaje.

Zamysleme se nad tím, co je třeba do budoucnosti především zvládnout. Je to hlavně personální krize, která je tvrdou realitou v současném zdravotnictví. Největším problémem je stárnutí lékařů v ambulantní oblasti, kde více ordinací zaniká, než vzniká. Situace je v některých regionech kritická hlavně u praktických lékařů. Další problém představuje nedostatek sester v akutní péči. Otázkou zůstává, co pomůže do budoucna trvale odstranit tyto překážky.

Co tedy může v této situaci pomoci? Hlavní problém není jen ve financích. Ten je za pomoci státu celkem řešitelný. Především je nutné řešit nedostatek lékařů zvýšením přijímání studentů na lékařských fakultách do oboru Všeobecné lékařství. Rovněž je třeba ztraktivnit práci ambulantních a praktických lékařů, aby se vzbudil zájem především u mladých lékařů. Také je důležité provést reorganizace, posílit komunitní péči a zavést nové modely integrované péče.

Velmi významným problémem jsou časté odchody sester z akutní lůžkové péče. Proč tomu tak je? I tady je třeba zaměřit se na vytvoření dostatečné personální základny, zejména pak na vytváření vyhovujících pracovních podmínek. Finance samozřejmě tuto situaci podpoří. Nejde však jen o kvantitu peněz, ale i o jejich účelné vynaložení a směřování.

A jak tyto finance nejlépe využít? Příkladně by měly být investovány do restrukturalizace lůžkového fondu, posílení následné péče, podpořit projekty zaměřené na paliativní a domácí péči. A v čem může být ve zdravotnictví přínosem mechanizace a umělá inteligence?

V budoucnu budou mít pacienti určitě zásadní roli při výběru své léčby. Zdravotníci jim budou poskytovat spíše jen klíčové informace k jejich rozhodnutí.

I když umělá inteligence v oblasti zdravotnictví zažívá rychlý vývoj, její aplikace slouží a budou sloužit spíše jako podpora. Potrvá jistě ještě dlouho, než budou přístroje schopné zachytit různé tělesné i osobnostní odchylky člověka. Proto přímou komunikaci a péči žádné přístroje nahradit nemohou. Inteligentní shromažďování údajů o provedených výkonech a stavu pacientů však umožní optimalizaci pracovních postupů. To také povede ke zlepšení kvality péče o zdraví pacienta.

Zamysleme se také nad využitím další technické vymoženosti – internetu. Zdravotnická zařízení připojená k internetu budou moci využít řady nových způsobů poskytování péče. Více shromážděných informací a dat od pacientů mohou pomoci pečujícímu personálu připravit správnou léčbu. Zvážíme-li možnost zavedení internetového propojení jednotlivých nemocničních oddělení, ambulancí odborných i praktických lékařů, lze zefektivnit práci a zlepšit kvalitu péče tím, že budou v případě potřeby získaná fakta patřičně použita.

Zapojením lékáren do tohoto systému lze dosáhnout i následné kontroly při užívání léků. Předpokladem využívání nových pracovních metod je samozřejmě dobrá informovanost veřejnosti a souhlas pacienta. Co ještě může vést ke zkvalitnění života člověka a zachování důstojnosti v jeho žití? Možnosti a důležitost technologie usnadní efektivnější péči bez omezení kvality. Digitální technologie je velkým přínosem i při domácí péči o nemocné. Řadu denních činností lze již provádět pomocí dálkového ovládání a hlasovou aktivací samotným nemocným.

Kvalitní zdravotní péči v budoucnosti ovlivní jistě řada přímých i nepřímých vlivů. Některé z nich je třeba podporovat, některé využít ve prospěch nových léčebných metod, některé ještě zatím musí zůstat pro další výzkum, některé prostě nezměníme. Doufejme, že za podpory státu naše zdravotnictví využije pro inovaci a zlepšení veškeré péče o pacienty všechny možnosti, které jí nabízí věda, technika, výzkum a již získané zkušenosti. Závěrem se nabízí několik otázek. V jak blízké budoucnosti nastanou pozitivní změny? Za jakých podmínek to bude? Budou opravdu všechny inovace a změny využity jen ve prospěch lidstva?

Když jsem začala chodit na tuto školu, dost jsem se praxe obávala. Naštěstí jsme mohli v prvním ročníku trénovat ve škole, ale stejně se to reálnému prostředí moc nepodobalo. Když jsem ve 2. ročníku měla jít na první praxi, strachem jsem nemohla spát. A pak to začalo.

Možná začnu tím, co mi praxe vzala, to bude rychlejší. Tak nejen že se dva dny v týdnu prostě nevyspím, ale také mi vzala strach z jehel, což je stále pozitivní. Vzala mi obavy z toho, že bych člověku ublížila, když u něj budu provádět hygienickou péči. Vzala mi všechny počáteční obavy, které má přirozeně každý z druhého ročníku, který jde poprvé na praxi. Vzala mi strach z nepříjemných sester, protože po měsíční praxi chápu, že personál oddělení, zejména sestřiček, to mnohdy připadne komické až hloupé, když vše děláme podle učebnice, ale občas mě i zaráží chování některých sester. Ony by měly být ty, které nás budou do této práce motivovat a budou nám předávat znalosti a zkušenosti, které nabraly za své působení v nemocničním prostředí. Teď jsem trochu odbočila, ale zpět k tématu.

Praxe mi dala velmi zkušeností. Umím aplikovat injekce, umím připravovat infuze a mnoho dalších výkonů. Ale nejdůležitější věc, co mi praxe dala, je porozumění lidem, vnímání každého individuálně a vcítění se do nich. Vidět pacienta, jak se snaží bojovat s nemocí a opravdu nad ní vyhraje. Vidět pacienta, jak mu je den ode dne lépe a lépe. Je neskutečně krásné, hlavně u starších lidí je vidět, že i pouhé pohlazení, vyslechnutí, promazání nohou/zad/obličeje jim udělá neskutečnou radost a ocení to, a hlavně jsou vám za to vděční.

To je to, proč jsem si tento obor vybrala. Tento obor mě velmi baví a láká objevovat nové věci, například metody léčby, práce na specializovaných odděleních, operační zákroky, atd.

Autor: Vendula Řeřuchová

V roce 2016 jsem se přistěhovala do obce jménem Žabčice. Jednoho dne jsem se seznámila s jednou slečnou, která chodila do hasičky. Často jsem se chodila dívat na její tréninky, až mě přemluvila, abych to zkusila taky. A tehdy se z toho stala moje srdeční záležitost.

Požární sport se dělí do různých kategorií. Máme různé věkové skupiny, jako je přípravka, mladší žáci, starší žáci, ženy a muži. Já jsem chodila do starších žáků. Požární sport dělíme do dvou základních disciplín, jako je požární štafeta a požární útok. Pak máme ještě jednotlivce, ale k tomu se ještě dostaneme.

Požární štafeta se skládá ze čtyř lidí, běhá se 60metrovým úsekem s překážkami, takže každý člen uběhne 60 m s překážkou. Začíná ten, kdo běží přes lávku. Má v ruce proudnici a běží přes lávku a na konci předá druhému členovi, který vybíhá, a buď přeskakuje břevno anebo proskočí takzvaným oknem (muži mají bariéru), běží dál a na konci zase předává třetímu členovi. Ten vybíhá, přesune hasičák o pár metrů dopředu, ale jakmile ho položí, nesmí spadnout, jinak by se musel vrátit. Běží dál a předává štafetu poslednímu členovi, ten vybíhá, dá si proudnici za pásek, chytne dvě hadice, které v běhu musí spojit a následně zapojit do rozdělovače. Potom napojí na proudnici a proběhne cílem. Já jsem většinou běhala úsek s lávkou anebo úsek s oknem nebo břevnem. Většinou jsme tuhle štafetu zvládli za 45 s.

Potom tady máme požární útok. Skládá se ze sedmi lidí. Jsou tam dva proudaři, kteří stříkají vodu na střed, pak jeden člověk na rozdělovači, jeden zase pracuje se strojem, a dva mají funkci s košem, který se pak hází do vody, aby načerpal vodu a šlo to do hadic. Pak je tam poslední člověk, který ještě napojuje hadice do mašiny. Když se vyběhne, všichni běžíme k základně a každý udělá tu svoji funkci, jako je spojení hadic, koše a následný ponor do kádě. My proudaři a rozdělovač běžíme dopředu, proudaři zasednou hadici, mezitím ten člověk, co má rozdělovač, rychle spojí hadice, a pak ta voda vede k nám. My poté stříkáme na terč. Já byla levý proudař. Náš nejlepší čas byl 20 s.

Byli jsme na různých okresních kolech, kde jsme začínali od nuly. Třeba jsme byli 6., 7., a postupně pravidelným tréninkem jsme se zlepšovali, až jsme byli třetí, a nakonec i první. Dostali jsme se až na mistrovství republiky, kde jsme celkově byli taky třetí. Na mistrovství republiky se ještě soutěží v jednotlivcích, což znamená, že prakticky jeden člověk dělá sám štafetu. I já jsem byla jednotlivce a skončila jsem na 3. místě. Začíná se opět tím, že máme proudnici. Jakmile vyběhneme, proskočím oknem, sebereme dvě hadice, naběhneme na lávku a mezitím, když běžíme na lávce, tak musíme spojit ty dvě hadice za běhu. Běžíme, doběhneme k rozdělovači, kde napojíme hadici, a po té druhý konec napojíme k proudnici a běžíme do cíle.

Musím říct, že je to velký adrenalin. Vždycky se může něco pokazit, můžu spadnout z lávky nebo z okna, a třeba si zlomit nohu, ale to prostě k tomuhle sportu patří, a jsem ráda, že jsem tenhle sport ve svém životě měla.

Výlet na Praděd

Mám dva nejoblíbenější zážitky. Moje nejoblíbenější vzpomínka na sportovní zážitek je výlet na Praděd v zimním období, který jsem absolvovala s mým přítelem. Náš výlet započal v Loučné nad Desnou a byl dlouhý 15 km. Naše první zastávka byla u potůčku, ke kterému jsme doběhli. Jelikož jsme velcí nadšenci do otužování, ochladili jsme se v potůčku a pokračovali dále na naší cestě. Stoupali jsme stále výše a výše, a najednou se objevil sníh, ve kterém se běželo hůře, protože jsme se propadali. V tomto momentě jsem dosáhla svého psychického dna, protože jsme neměli dostatek vody, a byla mi strašná zima. Dále jsme se rozhodli již neběžet, a na Praděd jsme došli pěšky. Na Pradědu jsme si půjčili běžky a projeli se v okolí.

Puták

Můj druhý sportovní zážitek je každoroční puták na našem skautském táboře. Trvá minimálně dva dny, a úkolem je najít co nejvíce kilometrů a splnit co nejvíce úkolů, které jsou fyzicky zaměřené. Je to velice náročné, protože se jde přes den i noc s minimem spánku. Cestu si musíme naplánovat tak, abychom stihli dojít zpět do tábořiště v určitý čas. Poté následuje fyzicky náročná hra. Například musíme s dřevěnou kládou uběhnout co nejrychleji kilometr. Skupina, která se vrátila do tábora jako první, má v této hře vždy výhodu (lehčí kláda, -5 sekund z celkového času).

Kdo mě přivedl ke sportu

Autor: Simona Dobešová (absolventka školy)

Ke sportu mě vedli od mala rodiče. Jako dítě mě učili plavat, jezdit na kole a takové ty klasické základní sporty, které by měl umět každý. Snažili se mě vést k nějakému sportu, který budu mít jako koníček a vydržím u něj dlouhou dobu. To se ale nestalo, protože mě všechny sporty rychle omrzely.

Další, kdo mě vedl ke sportu, byla učitelka tělocvičky na základní škole, i když nemůžu říct, že mě dovedla ke sportu, spíše mi vytvořila odpor k míčovým hrám, gymnastice a všemu, co se většinou na základní škole dělá. Brala všechno hodně vážně, a jakmile někomu něco nešlo, hodnotila ho špatnou známkou. Zajistila to, že se dotyčný, kterému sport nešel, musel zlepšit nebo se o to alespoň pokusit, ale rozhodně nezajistila to, aby dítě odcházelo s tím, že má o daný sport zájem. Nicméně určitě jsem si díky ní odnesla dost zkušeností a větší rozhled ve sportu nebo celkově v nových aktivitách.

Nejvíce mě však ovlivnil můj švagr, který mě přivedl ke sportu, o jaký mám zájem dodnes a doufám, že mě nikdy neomrzí a tím je lyžování. K tomuto sportu mě bohužel rodiče nevedli, jelikož ani jeden z nich lyžovat neumí. Vždy jsem jen slyšela o tom, jak ostatní vrstevníci jezdí na hory lyžovat a já i když jsem si to chtěla vyzkoušet, tak jsem neměla tu možnost. Až do té doby, než si moje sestra našla přítele, který navrhl, že pojedeme na hory a já se naučím lyžovat. Nakonec jsme odjeli na hory celá rodina. A já nejdříve měla instruktora, který mě naučil na lyžích vůbec stát nebo alespoň sjet kopec.

Poté mě začal učit švagr a musím uznat, že je to nejtrpělivější člověk, co znám. Na hory jsme začali jezdit každý rok a mě to bavilo víc a víc, protože my to také víc a víc šlo. Na lyžích bych řekla, že už umím jezdit dobře a můžu se každý rok zdokonalovat. Letos jsme bohužel na hory nejeli, a to jsem se chtěla naučit jezdit na kotvě. Toho jsem se bála a nikdy jsem nemusela na ní jet, protože na horách, kam jezdíme, je lanovka, která jezdí stejnou trasu jako kotva. No chtěla jsem si to vyzkoušet, ale nevdá, tak snad příští rok :-D

Rozhodla jsem se napsat o běhu. Nejprve se zaměřím na teorii, a poté popíšu, co pro mě běh znamená.

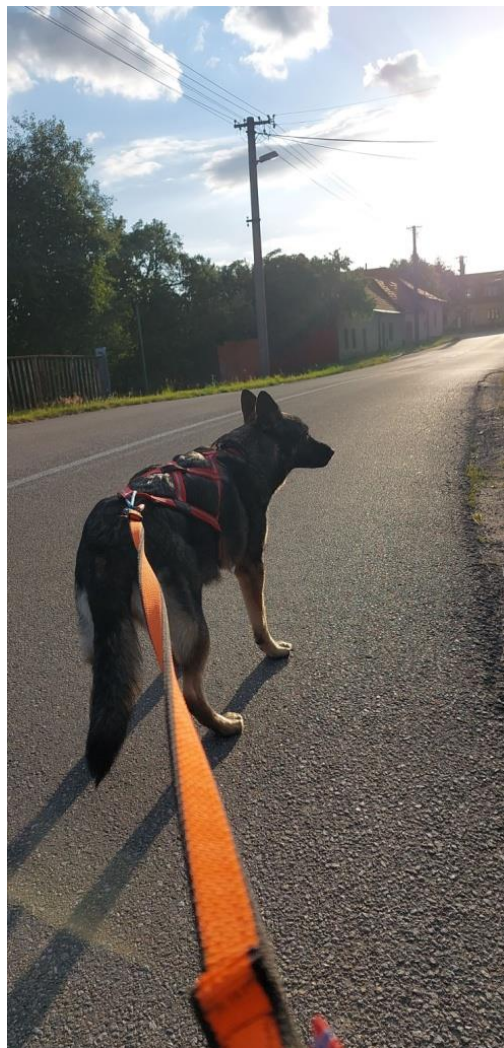
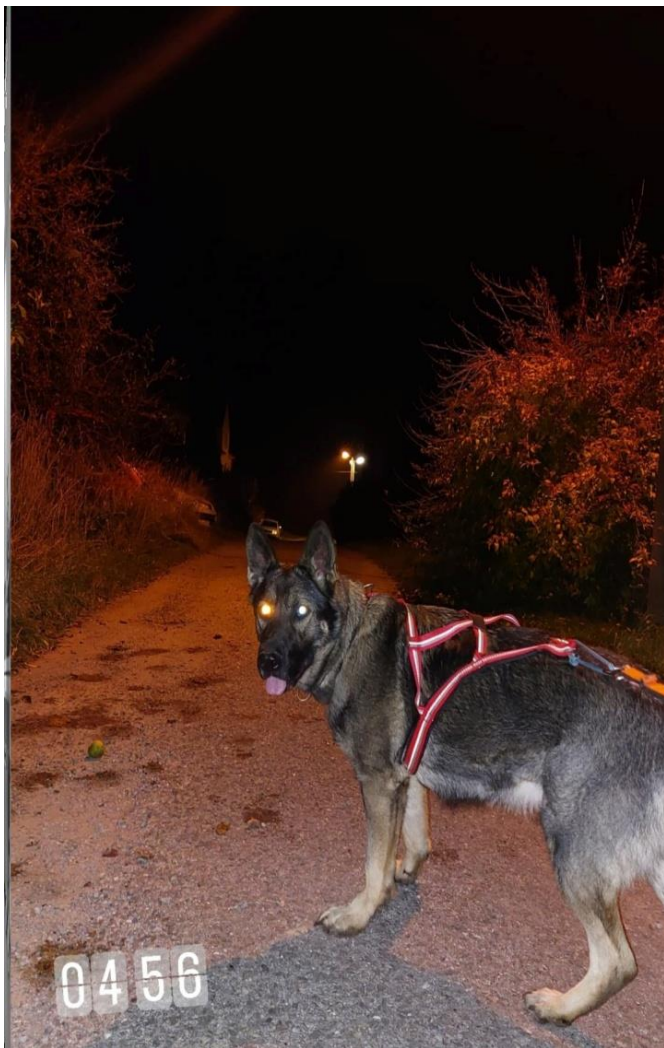
Běh je druh sportu, při kterém se pohybujeme pomocí končetin. Proč začít běhat?

- Běh je levný a potřebujeme k němu pouze kvalitní obuv.
- Časově nenáročný – můžeme jít běhat kdykoliv nám to vyhovuje a uspořádat si to podle sebe.
- Prostředí pro běh – existuje nekonečně mnoho možností, kde se dá běhat (v lese, na dovolené, na horách, na asfaltu, ...).
- Posílení imunity – pravidelný pohyb na čerstvém vzduchu a za různého počasí pomáhá tělu lépe se vypořádat s nepřátelskými viry a bakteriemi.
- Spalování tuků.
- Kardiovaskulární cvičení – běh pozitivně ovlivňuje funkci srdce a cév.
- Lepší spánek – mohu to jen potvrdit.
- Endorfiny – díky hormonům štěstí, které tělo během fyzické aktivity uvolňuje, běh prokazatelně zlepšuje náladu a přináší energii.
- Čas sám pro sebe.

Co pro mě znamená běh?

Jako menší mně bylo zakazované běhat skrz moje ne úplně silné kotníky. Poprvé jsem zkusila běhat asi ve 15 letech, ale po týdnu jsem nemohla chodit, protože mě bolely kotníky. Když jsem znovu začala s během se svou fenkou Roxy, strašně mě to bavilo a kotníky už mě nebolely.

Od té doby spolu běháme canicross, což je aktivita, ve které běžíte se psem. Dobijí mě to, jak spolu makáme na fyzické kondici, a jak jsme sehaní. I přes pád, který jsem měla, je canicross pro mě adrenalinový zážitek, který miluji. Učit psa správně připravit na běh a naučit ho poslouchat je zábavné, ale i výzva. Běhání mi také pomáhá vyčistit si hlavu a nabít se energií. Když vezmu psa a utíkám od problémů, je to pro mě ideální způsob relaxace.

Moje snídaně je většinou obyčejný rohlík, k němu si dám šunku nebo sýr. Na pití čaj nebo kávu. Mezi snídaní a obědem si většinou nic nedám, protože vstávám kolem desáté hodiny. Na oběd mám nejradši jídlo, co mě zasytí nejvíce. Podle obědu jím potom odpoledne, buď si dám svačinku, nebo ne. Na svačinu si dám něco malého jen tak, aby mě to zasýtlo do večere. Večeři mívám kolem 6. nebo 7 hodiny. Většinou je to toust nebo rohlík. Nejím zdravě, protože nemám potřebu. Vím o tom, jenomže mě to zdravé jídlo nechutná. Kalorie, co naberu z jídla, potom vycvičím, takže to mám vyvážené. Zdravá strava pro mě není důležitá. Někdy jsou dny, kdy to takhle nedodržuji a jím vážně pořad, ale stejně to na mě není poznat.

Můj jídelníček je celkem pestrý. Nejím ani moc zdravě, ale ani nějak moc nezdravě. Ve školním režimu nesnídám, nemám na to ráno čas. Co se týče svačiny, tu kupuji v bufetu, na obědy nechodím, a když ano, tak do fast foodů. Jinak se obědvám až doma, takže se pravidelně rozhodně nestravuji, i když bych chtěla. Momentálně se snažím dodržovat pravidelný jídelní režim, jím každé tři hodiny 5x denně (snídaně, svačina, oběd, svačina, večere). Snažím se jíst vyváženou stravu.

Místo limonád se snažím pít vodu s citrónem/okurkami, abych do sebe zbytečně necpala tolik cukru a nepřibírala, i když se pravidelně snažím cvičit. Co se týče jídla, mám to každý den individuálně. Nejsem moc zastávce zdravé stravy, ale občas si myslím, že to není na škodu jíst zdravěji, například ovesné vločky nebo cukr nahradit javorovým sirupem.

Jedna věc, kterou bych asi chtěla změnit, je to, že jím až příliš masa. Jednoduše si neumím moc představit třeba oběd bez masa, což považuji za nezdravé. Další věc je, že když jsem furt doma, tak se stane, že se přejím z nudy. Když prostě nevím, co si připravit, jdu si něco uvařit, což jsou úplně zbytečné kalorie navíc, které nepotřebuju. Na druhou stranu, když mám nějakou práci, například ve škole, tak pomalu ani nejím, protože je mi v tomhle ohledu předností práce, což je taky špatně, a to je další věc, co bych chtěla změnit.

Nail Art – Izolepa

1. K této manikúře budeme potřebovat odlakovač, vatové tampony, base coat, barevný a černý lak, top coat, plochý štětec, izolepu, případně olej na nehty. Plochý štětec namočený v odlakovači slouží k odstranění nedokonalostí, přetahů a podobně.
2. Použijeme vatový tampon namočený v odlakovači a přetřeme jím nehty. Tím se zbavíme všech mastnot a nečistot, které by omezily trvanlivost manikúry. Na čisté nehty nanese „base coat“. Je to vrstva, která přilne na nehet a pomůže laku déle vydržet.
3. Natřeme všechny nehty barevným lakem. Já jsem použila od Sally Hansen lak Fame & Fortune. Na něj aplikujeme rychleschnoucí top coat, aby lak rychle uschnul a mohli jsme jej polepit izolepou, aniž bychom riskovali porušení laku pod ní. Počkáme 20–30 minut.

4. Nyní na nehty nalepíme izolepu ve tvaru, který chceme. Já jsem zvolila vertikální pruh a přetřela jsem volnou část nehtu černým lakem od OPI Black Onyx.

5. Ihned po přetření černým lakem sloupneme izolepu. Pokud není výsledná čára zcela rovná, tak se vám stejně jako mě dostal lak pod samotnou izolepu a je to způsobeno nedostatečným přilnutím izolepy na nehet. Existují také nálepky na nehty, které jsou pružnější a na nehet lépe přilnou. Místo nich se dá použít také elektrikářská páska, která je taktéž pružnější.

6. To se dá vyřešit tenkým štětcem namočeným v černém laku nebo v odlakovači, záleží, jestli se pustíte do opravování přidáním nebo odebráním laku.

7. Druhou polovinu nehtu pokryjeme tenkými čarami ve zvoleném tvaru a výtvar po chvíli zaschnutí přetřeme rychleschnoucím top coatem. Kůži kolem nehtů ošetříme olejem na nehty.

8. Na závěr mám několik tipů, které jsem zatím nesdílela, pro všechny, co si někdy v životě plánují lakovat nehty:
- Když před zaschnutím laku omylem narušíte hladký povrch nehtu, můžete zkusit naslinit prst a jemně nerovnost zahladit.
 - Některé lepší laky na nehty obsahují kuličku, která usnadňuje zamíchání laku protřepáním. Takovou kuličku si můžete koupit i vy jakožto nerezovou ložiskovou kuličku. Pokud není nerezová, pak je nebezpečí, že se v laku naruší její povrch a obarví váš lak na rezavo.
 - Poslední tip je ředění starých a hustých laků kapkou odlakovače. Doporučuji bezbarvý odlakovač a jen po troškách, abyste to nepřehnali. Po každém přidáním několika kapek odlakovače lak dobře protřepejte.

Kde najít správnou práci?

Autor: ChatGPT – OpenAI

Najít správnou práci může být výzva, ale existuje několik strategií a zdrojů, které vám mohou pomoci:

Online pracovní portály:

Webové stránky jako Jobs, Profesia, LinkedIn, Indeed, Glassdoor nebo Monster nabízejí široký výběr pracovních pozic ve vašem odvětví.

Personální agentury:

- ManpowerGroup
- Adecco
- Grafton Recruitment

Sociální média:

- Využijte sílu sociálních médií, zejména LinkedIn. Přidejte se do skupin a sledujte stránky spojené s vaším odvětvím.
- Facebook: existuje mnoho facebookových skupin, kde firmy zveřejňují volné pracovní pozice.
- Instagram: některé firmy zveřejňují volné pracovní pozice na Instagramu.
- Twitter: některé firmy zveřejňují volné pracovní pozice na Twitteru.

Firemní webové stránky:

- Přímou navštivte webové stránky firem, které vás zajímají. Často zde najdete aktuální nabídky pracovních míst a informace o firemní kultuře.

Kariérní veletrhy a akce:

- Účastněte se kariérních veletrhů, konferencí nebo odborných akcí v oboru, kde můžete navázat kontakt s potenciálními zaměstnavateli.

Osobní kontakty a networking:

- Využívejte osobních kontaktů a sítě. Informujte své známé, kolegy a rodinu o vašem hledání práce.
- Mluvte s přáteli, rodinou a kolegy o tom, že hledáte práci.
- Navštěvujte profesní networkingové akce.

Freelance a práce na volné noze:

Pokud hledáte flexibilitu, zkuste platformy pro freelancery, jako jsou Upwork nebo Fiverr, kde můžete nabízet své dovednosti.

Další tipy:

- Připravte si životopis a motivační dopis.
- Trénujte si pohovory.
- Nebojte se odmítnutí.
- Buďte vytrvalí.
- Ujasněte si, co od práce očekáváte.
- Definujte si své silné a slabé stránky.
- Stanovte si realistické cíle.
- Buďte flexibilní.
- Nebojte se změny.

Pamatujte, že hledání práce vyžaduje trpělivost a soustředění. Důležité je také pravidelně aktualizovat svůj životopis, přizpůsobit si motivační dopis k dané pozici a být připraven na pohovory.

Autor: Google Gemini

Ingredience:

- 2 bagety
- 200 g kuřecího masa
- 100 g šunky
- 100 g strouhaného chedaru
- 1 lžice olivového oleje
- sůl, pepř

Postup:

1. Kuřecí maso nakrájejte na kostičky a orestujte na olivovém oleji dozlatova.
2. Bagety rozřízněte podélně na poloviny.
3. Do spodních polovin baget navrstvěte kuřecí maso, šunku a strouhaný čedar.
4. Horní poloviny baget přiklopte na spodní a zapečte v předehřáté troubě na 200 °C asi 15 minut, dokud sýr nezezlátne.

Tipy:

- Pro pikantnější chuť přidejte do kuřecího masa trochu chilli nebo papriky.
- Můžete použít i jiné druhy sýra, například goutu, ementál nebo mozzarella.
- Zapečenou bagetu můžete podávat s vaší oblíbenou omáčkou, například s tatarskou, kečupovou nebo barbecue.

Tajemství nejlepší zapečené bagety:

- Kuřecí maso: Kuřecí maso by mělo být dostatečně orestované, aby bylo křupavé.
- Sýr: Sýr by měl být roztavený a křupavý.
- Pečení: Bagetu pečte v předehřáté troubě na 200 °C asi 15 minut, dokud sýr nezezlátne.

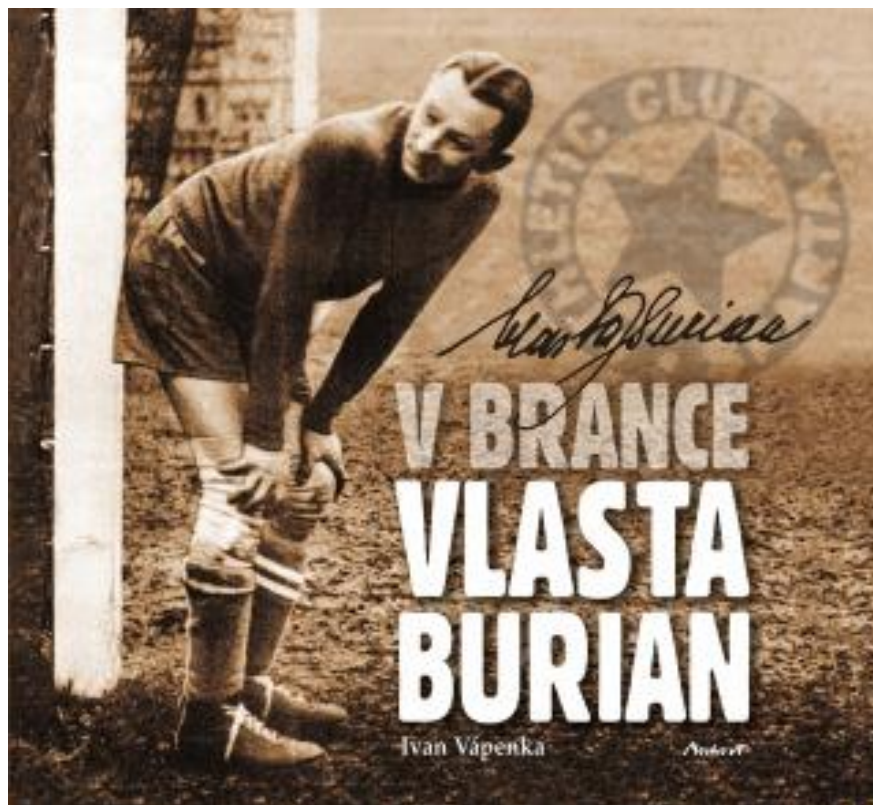

Narodil se 9. dubna 1891 v Liberci a zemřel 31. ledna 1962 v Praze

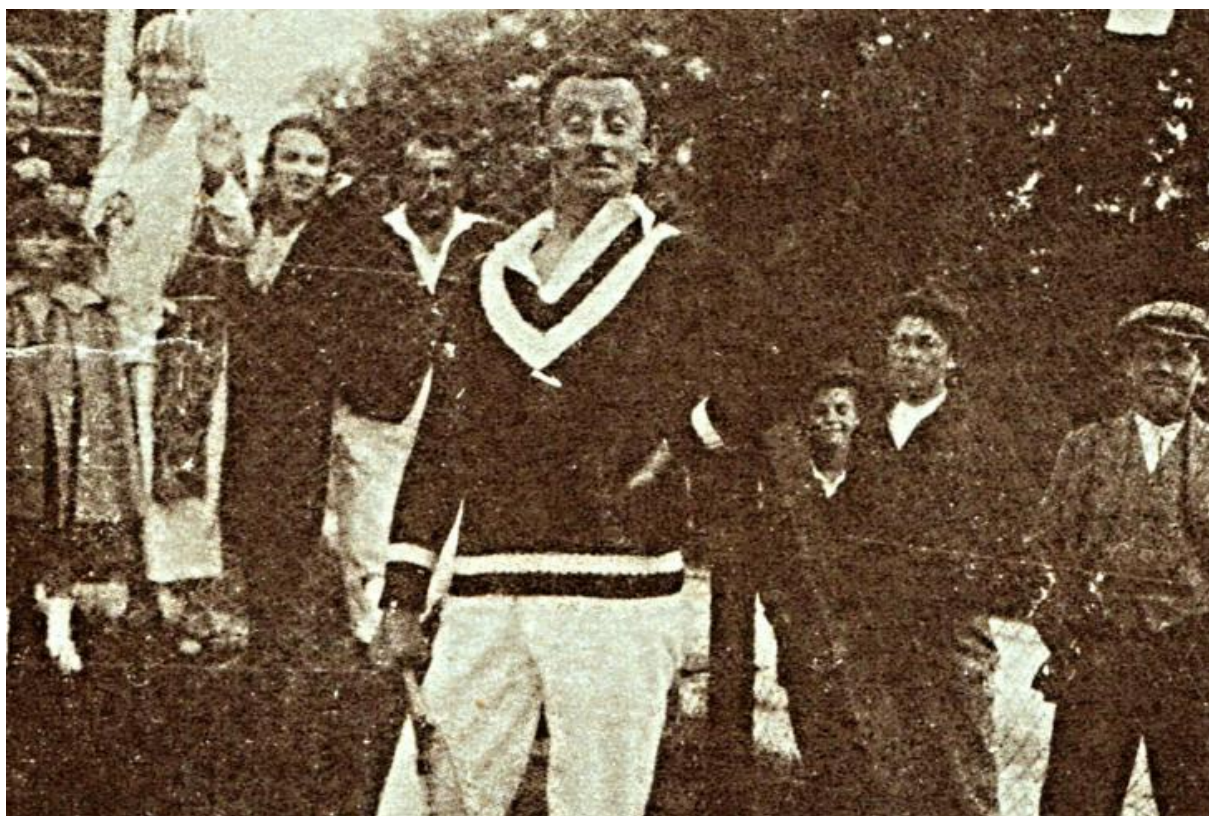
Známý pražský komik, režisér, zpěvák, divadelní ředitel, podnikatel, filmový herec, spisovatel, mim, imitátor a hlavně také sportovec.

Kdo by i dnes neznal jeho filmy. Kamkoli přijel, budil rozruch. Miloval rychlá auta, armádu a uniformy. Mladý Vlasta Burian měl také velikou zálibu ve sportu. Vynikal zejména ve fotbale, byl brankářem. Hrál za Union Žižkov, později za Viktorii Žižkov. Nejznámější je však jeho

kariéra ve Spartě. Věnoval se také cyklistice a závodně hrál tenis. Pravidelně se zúčastňoval závodů a turnajů, které často vyhrával. Každodenně sportoval, proto měl ve své vile v Dejvicích, kterou měl elegantně a luxusně zařízenou, velikou tělocvičnu a u vily postaven bazén a tenisový kurt. Vždy ráno se projížděl na kole a pořádal přátelské tenisové zápasy

i mimo Prahu. Byl také velkým mecenášem sportovců, jak profesionálních (sponzoroval také národní cyklistické mužstvo), tak amatérských.

Na naší fotografii z roku 1924 pózuje v s tenisovou raketou a ve sportovním oblečení pražské Sparty. Snímek byl pořízen po zřejmě vítězném zápase Sparty proti Plané, kdy v týmu Sparty nastoupil i Vlasta Burian.

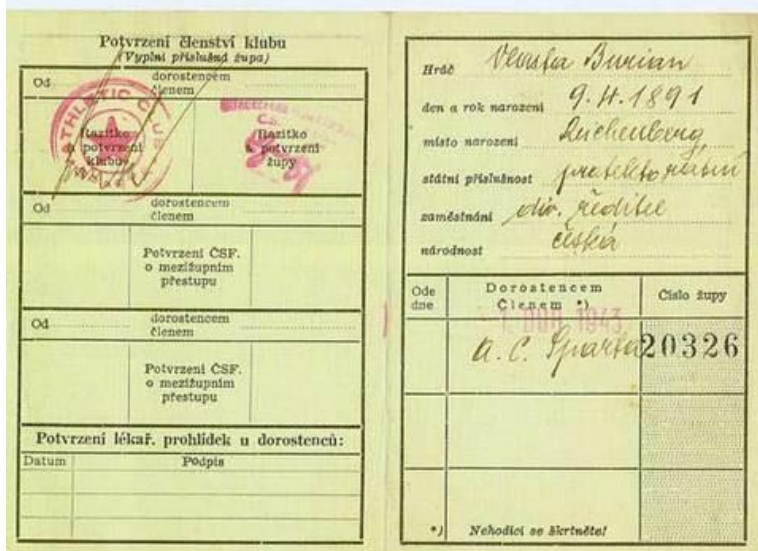
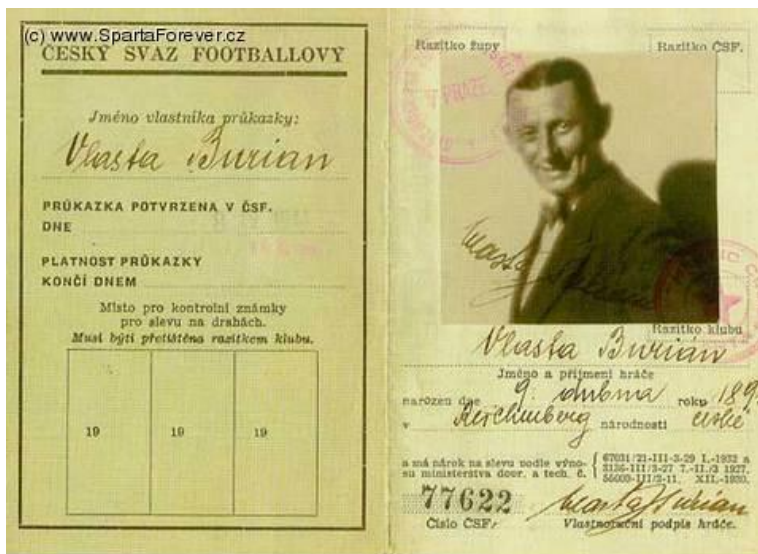

K angažmá Vlasty Buriana ve Spartě se váže zajímavá historie, ze které je nakrásně vidět jakou náhodou se vlastně dostal tento umělec a komik do branky fotbalové Sparty na tehdejším letenském stadionu na pražské Letné, která patřila Spolku pro pěstování her české mládeže.

Vlasta Burian, člen sboru smíchovské Areny, byl oblíbenecem fotbalistů Sparty již v předválečné době. Byl zván na společné večery a akce, kde tehdejší plejeři rokovali a debatovali. Vlasta vždy bavil celé okolí a byl tak vítaným hostem. Na jedné takové akci se Burian pochlubil, že vlastně také kope do míče a že je brankářem pražského Slavoje. Vyslovil též přání, že by jednou chtěl hrát a chytat v dresu Sparty. Všichni to brali jako další z řady žertů veselého komika. Nikdo tehdy netušil, že již brzy se mu toto přání vyplní a Vlasta bude brzy jejich spoluhráčem.

Vlastu Buriana přivedl na Letnou Ferdinand Scheinost, významná postava a ikona klubu AC Sparta Praha, člověk, který přeneseně do dnešní doby zastával pozici významného šíbra, či agenta pražské Sparty. Historika praví, že se s Burianem setkal a seznámil v družné zábavě v hospodě U Fleků. Od té doby se z nich stali nerozluční přátelé. Ferdinand Scheinost byl seznámen s touhou Vlasty stát mezi tyčemi spartánského mužstva, ale tehdejší doba nedovolovala riskovat jméno a tradici klubu zařazením neznámého člověka do branky.

V létě 1914, kdy již bylo jasné, že vypukne válka, byla ještě Sparta pozvána na dva zájezdy do ciziny. Nejprve hrála v Polsku, kde sehrála čtyři zápasy s celkovým skóre 49:0 a poté odcestovala do Záhřebu, kde opět čtyřikrát vyhrála. Poslední zápas pak Sparta hrála s Hajdukem Split, v poločase vedla 1:0, ale po přestávce již nenastoupila, neboť akorát vypukla válka. Výprava se tak narychlo musela vrátit posledním parníkem zpět.

A zde již začíná brankářská kariéra Vlasty Buriana v letenském, tehdy již rudém, dresu. Většina hráčů Sparty totiž musela okamžitě na začátku války narukovat. Mezi nimi byli například Pilát, Mates, Váňa, Plaček a další. Zájem o fotbal, který zažíval v desátých letech velký divácký boom, téměř zmizel. A v tomto roce se hrál malý nenápadný přátelský zápas na Spartě s Meteorem Vinohrady. Sparta se v podstatě nemohla sejít, dorazilo strašně málo hráčů. Jen tak tak tehdejší kapitán Vaník sehnal mužstvo, ale chyběl brankář. Ferdinand Scheinost stál s Vlastou Burianem v ochozech a kapitán si vzpomněl na Burianovo vyprávění o tom, že chytá na Slavoji. A tak se Vlasta Burian poprvé postavil do spartánské svatyně. Všichni byli plni očekávání, ale Burian zachytil výborně, slovo dalo slovo a Vlasta již skládal brankářskou maturitu, chytal proti Slavii! A udržel čisté konto, Sparta vyhrála 3:0 a Burian se stal pražskou fotbalovou senzací. Ve Spartě chytal do roku 1917, pak odešel do žižkovské Viktorie, která patřila v té době spolu se Slavií ke špičce české kopané. Po I. světové válce se Vlasta Burian do Sparty vrátil a působil zde až do roku 1924. Paradoxně tato doba je v historických análech uváděna jako doba jeho působení ve Spartě, ale Vlasta v těchto letech chytal za Spartu již spíše sporadicky, neboť se naplno rozjela jeho divadelní kariéra a divadlo s filmem bylo přeci jen jeho hlavní náplní života. Nemá cenu syrově odvyprávět jeho jednotlivá utkání ve Spartě. Lepší je představit některé zábavnější historky, které se váží k jeho působení ve Spartě, a nakonec i některé zajímavé souvislosti.

Jak již bylo uvedeno, Vlasta Burian působil ve sboru smíchovské Areny. Poté, co se stal fotbalistou Sparty, tak mu jeho sportovní popularita dopomohla k angažování v divadle na Vinohradech. Jeho gáže se zvedla ze 40 korun na závratných 50 korun! Ne vždy měl ale jako umělec na růžích ustláno. Často upřednostňoval fotbal před divadlem a kolikrát na to doplatil. Například se jednoho dne hrál pohárový zápas s Unionem Žižkov. A protože se v normální hrací době nerozhodlo, tak se muselo nastavovat (2*15 minut). Vlasta měl být za chvíli ve Variété, ale přesto zůstal. V prodloužení Sparta vedla a pak rozhodčí nařídil proti Spartě penaltu. Známy fanoušek Sparty z té doby – obchodník Wohryzka sliboval nahlas Burianovi, že pokud to chytí, tak mu dají vše, co si bude přát. Burian chytil, zápas skončil a po Wohryzkovi se zem slehla... Navíc Vlasta Burian dostal výpověď ve Variété, kde nestihl představení.

Další zajímavostí byl zájezd Sparty v roce 1921 do Říše. Zde sehrála utkání v Drážďanech a v Lipsku. Oba zápasy vyhrála 5:1. Vlasta tehdy jel se Spartou jako fanoušek, nikoliv jako hráč. Po prvním zápase se konal večírek, kde Burian začal bavit společnost takovým způsobem, že druhý den ranní německé noviny věnovaly bývalému brankáři Sparty tolik prostoru, kolik samotnému zápasu. Vychvalovali ho jako krále komiků a brankáře AC Sparta – tehdy v Říši velké popularitě těšícího se klubu.

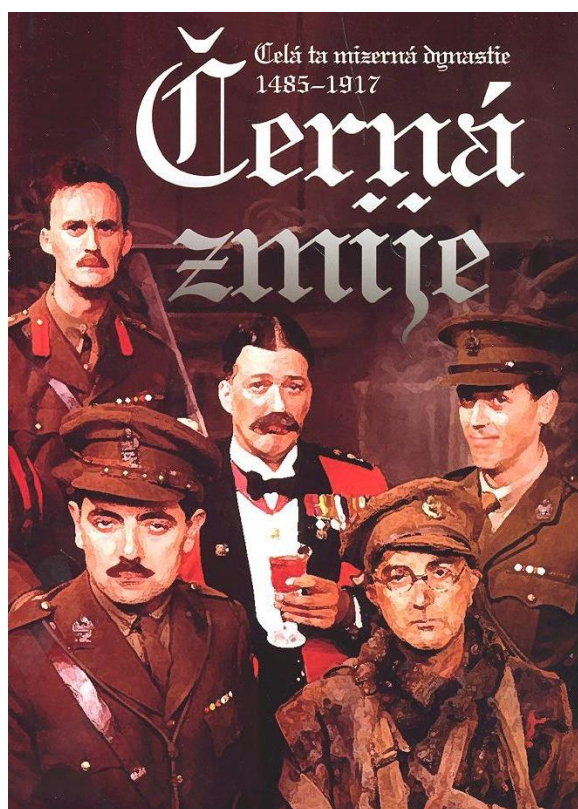
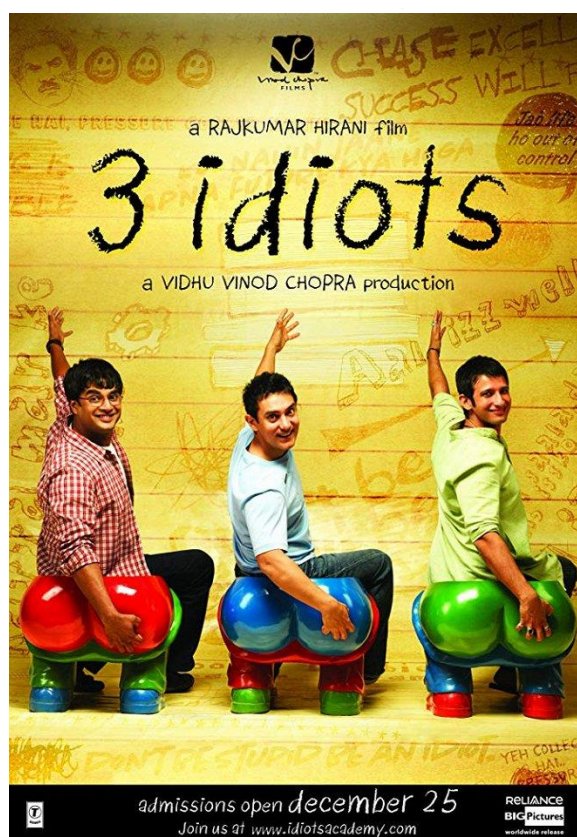
Veselá historka se váže k zájezdu Sparty do ciziny, kde si Vlasta vystřelil z předsedy domácího klubu. Na banketu, který se konal po zápase, byl Vlasta Burian požádán, aby přednesl řeč. Vlasta tak učinil a s vážnou tváří svou řeč ukončil výzvou, aby místní vždy vzácným hostům provolávali slávu třikrát českým: Flintíky, flintíky, flintíky! Jaké pak bylo překvapení o pár let později, když přicestovali Bohemians a seriózní předseda domácího klubu na závěr setkání přednesl velmi vážnou a procítěnou řeč, kterou ukončil trojnásobným výkřikem – Flintyky, flintyky, flintyky...

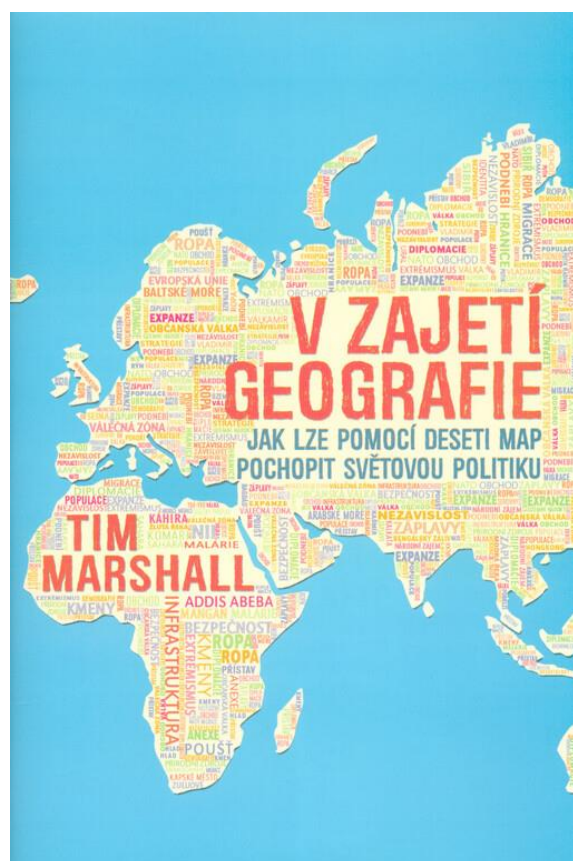
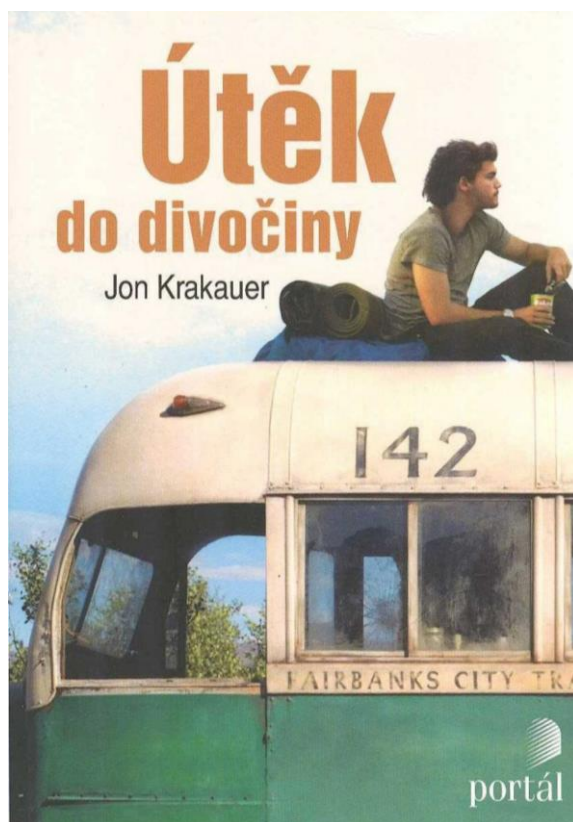
To neznáte Hadimrška! Téměř každý zná tuto veselou komedii s Vlastou Burianem v hlavní roli. Málokdo ale dodnes ví, co to je a jak vůbec vzniklo slovo „Hadimrška“. O to víc překvapujícím faktem je, že Hadimrška se zrodila ve Spartě! A byla to akvariijní rybka! Jak to vše vzniklo: Ve Spartě působil střední záložník Antonín Fivebr a ten byl náruživý chovatel exotických ryb. Míval doma vždy celé sbírky vzácných rybiček a v kabině se chlubil svými obrovskými znalostmi stran těchto rybiček. Vlastovi Burianovi a Tondovi Hojerovi to nedalo a hezky si z chudáka Fivebra vystřelili. Jednoho dne mu přinesli rybky s krásnými červenými

proužky na břískách. Tonda Fivebr byl u vytržení! Přiznal se, že tenhle krásný druh rybek nezná. Když už přímo prosil Vlastu Buriana a Tondu Hojera, aby mu prozradili, jak se jmenuje, tak Vlastovi uklouzlo slovo „Hadimrška“. Každopádně Tondovi Fivebrovi lekly ryby již druhý den. Ukázalo se, že se jednalo o obyčejné rybky, které Hojer s Burianem namalovali anilínovými barvičkami...

Na závěr lze dodat jedině. Ať už byl Vlasta Burian spíše méně významným hráčem, tak se do historie letenského klubu bezesporu zapsal. Na jeho památku se na Letné dodnes vzpomíná a v útrokách stadionu byla v roce 1997 spolu s Nadací Vlasty Buriana umístěna bronzová busta.

Luggagehero

Listonic

Jak to s tym našim krokodýlem, s tó našó potvoró bylo, to ani žádné pořádně negóme. Jistý je, že ho mázli ke stropu do Rathausu, ale jak to proběhlo v reálu, tak to moc nekóřim, pré to bylo asi ňák tak:

V ňákých oltecových dobách, kdesi v Trutnově, házó do placu, že krokóša sejmuli v jeho béváku mukli jakýhosi kalóska, kerýmu hókali Trut. Bylo to kolem járu deset kol, když dávali štatl do placu. ňáké jár po tym cajzlovská véška – kníža Olda hodil zvadlo na glgačku do Štatlu, na kerý chcel všem natlačit do budky, že jeho synátor bude moravské markab. Vo tym žádná, že na tak solidní potlach doklapalo hafo borců, protože už ted' se jim klepaly haluze, protože jim bylo jasný, že proběhne burčáková smršť.

Na své suprové hajtře dohnul i správné mlatař Albert Trut s celé svó sajtnó a Oldovi dovalil vycpanýho krokóša. Olda měl nédřív fédry, co s tím, ale Trut furt dělal machra, že ho sejmul sám a furt tlačil, aby ho mázl do rathausu. A tak slovo dalo slovo, burčák promile a za chvílu už se krokóš hópál na třech řetázách, aby každé viděl, jaké je Trut borec.

Jenže storku vo tym, že krokóša sejmul Trut, moc borci ze Štatlu nežrali, protože stačilo hodit na Truta trochu ramena a hned byl podělané – taková to byla móka.

Mezi někeréma se ale hantýruje, že krokóša dotáhli do Štatlu ze svéch vandruů krojcmeni, iní zas plkajó, že borcům z Rathausu ho dal turecké sultán, ale kovaní štatlaři majó v budkách fest zasazený, že krokóša nikdo nepřítáhl. Lajvčil ve Štatlu u Svratky, kde měl ve skale bévák. Všem, co měli kolem kéry, už fest lezl na nervy. Když byl módr, cháloval, co se dalo a co mu vlezlo pod tlamu. Všici z něho měli fedry a negómali ani tůk jak ho vykvaltovat ze Štatlu aus. Z Rathausu hlásili, že když ho někdo vyexportuje aus, tak dostane kilo goldny, ale žádné Muromec se nehnał.

Až jedná.

Do knajpy u Modrýho lva naklapal řeznické poskok, keré vandroval po celým světě a byl nabitě jak tank. Hodil v knajpě sicnu a nastražil ovar. Všici plkali jenom vo krokóšovi. Dal si škopek a až toho měl plný bréle, vyhópl na štokrle a hodil do placu, že když só všici takový mošny, tak tu potvoru ze Štatlu vykope sám. Knajpa ztichla a až to všem došlo, že by mohl bét konečně s krokóšem the end, začali nadšeně hulákat jaká je to paráda a začaly bóchat kořalky. Řeznické poskok jenom potreboval kůžu z vola a kybl nehašenýho vápniska. Štatlaři mu na to hópaly a co chcel, to mu donesli. Řeznické zašil vápnisko do kůže z vola, nahodil na káru a vodklapal. Když dohnul k vasrůvce, kde krokóš durchčil, máznul kůžu na zem a hodil čekanku. Za chvílu se vopravdu přišóral a hned začal kůžu chálovať. Až ju celó natlačil, naglgał se vasrůvku.

Svratky šel se hodit do klidu. To si ale ufachčil těžké pakec. Vápniško v něm začalo makat, krokoš se nafókl a rupl. Až se to z rathausu domákli, začlo se v celým Štatlu v těžkém stylu oslavovat. Knajpy ani nezavíraly a škopkovalo se vo sto šest. Řeznické byl king, vod borců z rathausu vysomroval ňákó tu goldnu a vodklapal zase na vandr.

No a vod těch dob už štatlaři nemuseli mít fedry z žádný potvory.

Přiřadte správné české definice k těmto ostravským výrazům:

a) šupa	1. šilhat
b) šury	2. rychlost
c) švidrat	3. praštit
d) švigra	4. křivý
e) švung	5. třeba
f) tragač	6. slupka
g) tresknut	7. tedy
h) troky	8. sestra
i) tře	9. dřevěné necky
j) tuž	10. trakař

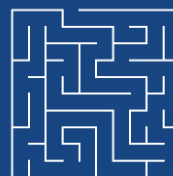
Řešení: 1c, 2e, 3g, 4b, 5i, 6a, 7j, 8d, 9h, 10f

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaké předměty jsou na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

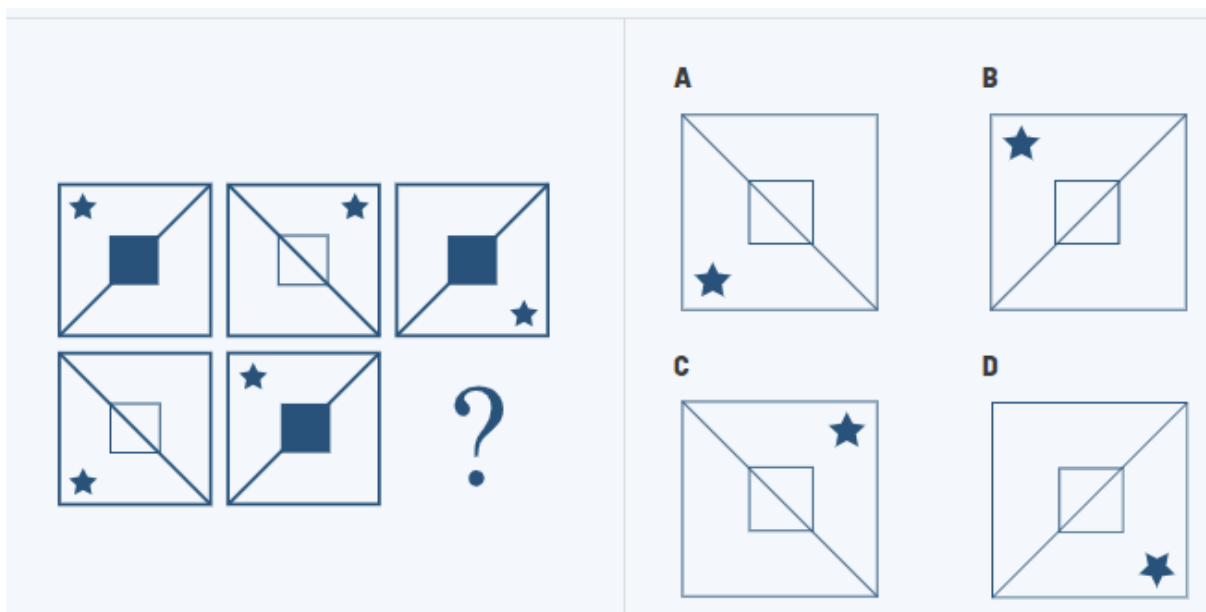
Řešení rébusu z minulého čísla

Rébus č. 1: C, rébus č. 2: C

Zadání č. 1:

K odměření čtyř litrů vody máme k dispozici právě dvě nádoby. Jedna má objem 5 litrů a druhá 3 litry. Máme také k dispozici neomezené množství vody. Jak tedy naměříme přesně 4 litry vody?

Zadání č. 2:

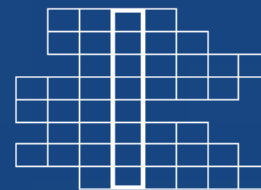

Úspěšní řešitelé si můžou do kabinetu 45 dojít pro sladkou odměnu, pokud nám ještě řeknou prvních sedm číslic π 😊

Stupně zimy

- +18 °C: Lidé na Havaji si berou na noc dvě příkrývky.
- +10 °C: Obyvatelé Helsinek vypínají topení. Rusové si v klidu pěstují kytičky.
- +2 °C: Italská auta nejdou nastartovat.
- 0 °C: Destilovaná voda zamrzá.
- 1 °C: Dech se stává viditelným. Rusové jedí zmrzlinu a pijí studené pivo.
- 4 °C: Pes se snaží vlézt páníčkoví do postele.
- 8 °C: Bezdomovci lezou na noc do krabic.
- 10 °C: Francouzská auta už také přestávají jít startovat.
- 12 °C: Politici začínají mluvit o bezdomovcích.
- 15 °C: Ani americká auta už se nedají nastartovat.
- 18 °C: V Helsinkách už zapínají topení, obyvatelé Havaje už zmrzli.
- 20 °C: Dech se stává slyšitelným.
- 21 °C: Pokud se pes nechá přesvědčit a jde se vyčůrat ven, je potřeba ho potom ukopnout.
- 22 °C: Bezdomovci si berou dvě krabice přes sebe.
- 24 °C: Německá auta už nejsou pojízdná.
- 27 °C: Pes se snaží vlézt páníčkoví pod pyžamo.
- 29 °C: Pomalu už nejdou nastartovat ani švédská auta.
- 32 °C: Bezdomovci už zmrzli.
- 33 °C: Žádné normální (a to ani ruské) auto už nejde nastartovat.
- 38 °C: Rusové si zapínají vrchní knoflíky u košilí.
- 43 °C: Ruská auta už nespouštějí, ani na vodku.
- 50 °C: Auto se snaží nacpat svému majiteli do postele.
- 60 °C: Obyvatelé Helsinek zmrzli. Tuleni opouštějí Grónsko a stěhují se na jih.
- 70 °C: Zamrzlo peklo. V Rusku se organizují přespolní orientační běhy na zahřátí.
- 75 °C: Santa Klaus opouští polární kruh.
- 120 °C: Alkohol zmrzl, Rusové jsou naštvaní.
- 268 °C: Helium zkapalnělo.
- 273,15 °C: Absolutní nula! Ustává pohyb elementárních částic. Rus, žužlající zmrzlou vodku, připouští, že je pořádná kosa.

1	2	3		4	5	6	7		8	9	10
12				13				11			
15			14					16			
19					20		17		22		18
		25		21		27		23		29	
24	26				28				30		
31			32				34				
38		33		39		35		41		36	37
43			40		44		42				
	46			45		48					
47					49				50		
51				52					53		

Vodorovně

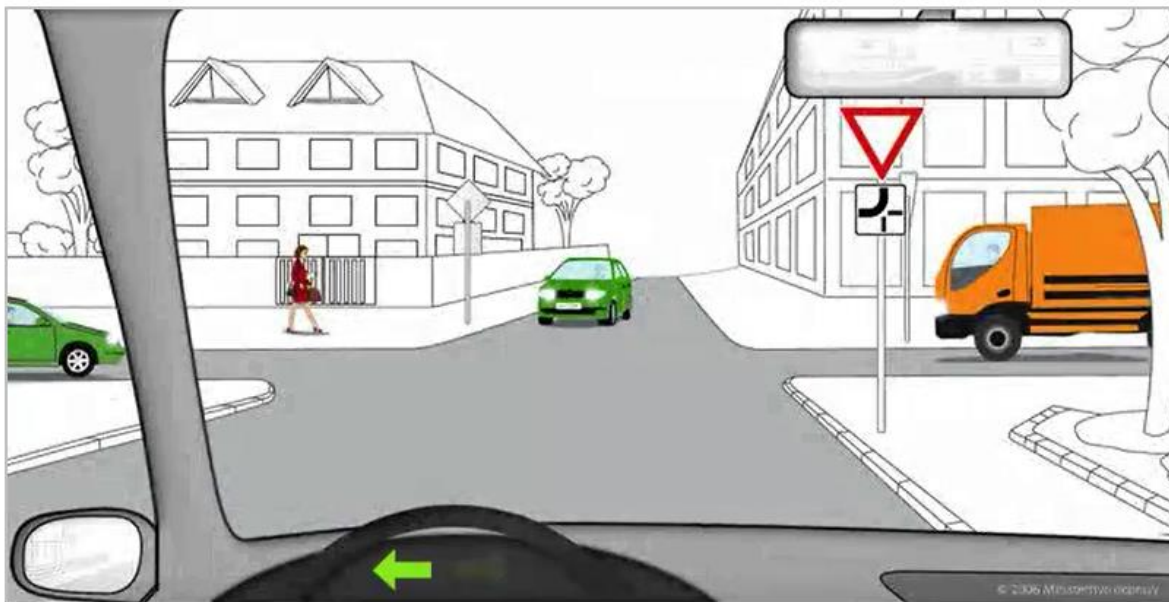
- 1) ŠÍPOVÝ JED
- 4) SPORTOVNÍ UTKÁNÍ
- 8) NÁŠ DRAMATURG (ALEŠ)
- 12) VĚTNÁ SPOJKA
- 13) DÁT ZA VYUČENOU
- 15) DROBNÝ MOŘSKÝ KORÝŠ
- 16) TLUMOK
- 19) SLAVNOSTNÍ SÍŇ
- 20) SMĚNKA
- 22) HOZENÍ
- 24) **TAJENKA**
- 25) OZVĚNA
- 27) BUĎ ZDRÁV
- 29) PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY
- 31) LISABONSKÁ SMLOUVA (ZKR.)
- 32) DŘEVNATÁ ROSTLINA
- 34) RUKOPIS (ZKR.)
- 38) ČIDLO ZRAKU
- 39) TĚLOCVIČNÁ POLOHA
- 41) RUSKÉ POHOŘÍ
- 43) LISTNATÝ STROM
- 44) ZÁTARAS
- 46) BEZDUCHÁ KÁZEŇ
- 47) ČLOVĚK POSEDLÝ TOUHOU PSÁT
- 48) ROZVÁŽKA
- 50) ŽENSKÉ JMÉNO (15. 3.)
- 51) POŠŤÁK Z ANIMOVANÉHO SERIÁLU
- 52) AROMATICKÁ BYLINA
- 53) DRNKACÍ KAVKAZSKÝ NÁSTROJ

Svisle

- 1) INGRID (DOMÁCKY)
- 2) JIHOAMERICKÝ STÁT
- 3) SMÍŘIT SE SE ZTRÁTOU
- 4) MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ (ZKR.)
- 5) JIHOAMERICKÝ MRAVENEC
- 6) PONIŽUJÍCÍ SITUACE
- 7) BĚŽNÉ ČÍNSKÉ PŘÍJMENÍ
- 8) AMERICKÝ STÁT
- 9) CHAMTIVÁ
- 10) CHEMICKÁ ZN. MEITNERIA
- 11) STŘEDNÍ VLNY (ZKR.)
- 14) NÁŠ PROZAIK (EMIL)
- 17) RUSKÉ MĚSTO
- 18) EPIZODA SERIÁLU
- 21) DRAVÝ PTÁK
- 23) ODBOČENÍ VE VÝKLADU
- 24) LISTNATÝ KVETOUČÍ KEŘ
- 26) ODDÍL LODÍ NEBO LETADEL
- 28) OŽIVENÍ STROMKŮ
- 30) EDITOVAT
- 33) OTOČENÍ O 180 STUPŇŮ
- 35) BĚHAT SE (FENA)
- 36) KLADNÁ ELEKTRODA
- 37) NA SMRT NEMOCNÝ
- 40) PODMOŘSKÝ ÚTES PŘI HLADINĚ
- 42) SOUKROMÁ VYCHOVATELKA
- 45) POVRCHOVÝ DŮL
- 47) GRAND PRIX (ZKR.)
- 49) MOJE

Jste řidičem vozidla z výhledu. Určete, kolikáté projede Vaše vozidlo touto křižovatkou:

A Poslední.

B Druhé.

C Třetí.

Správná odpověď

(A)

Poznej svého učitele

Autor: Redakce

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce.

Autor: Redakce

Výjezdní zasedání č. 4

Ve středu 1. 5. si jistě všichni užívali volna v podobě státního svátku práce, avšak aby naše učitelské mozky nezakrněly, uspořádalo se další výjezdní zasedání Orandžové k tabuly. Tentokrát jsme vyzkoušeli Bat Beerhouse v Židenicích, kde jsme opět obstáli v konkurenci 11 týmů a s počtem 46,5 bodů jsme brali 1. místo. 😊

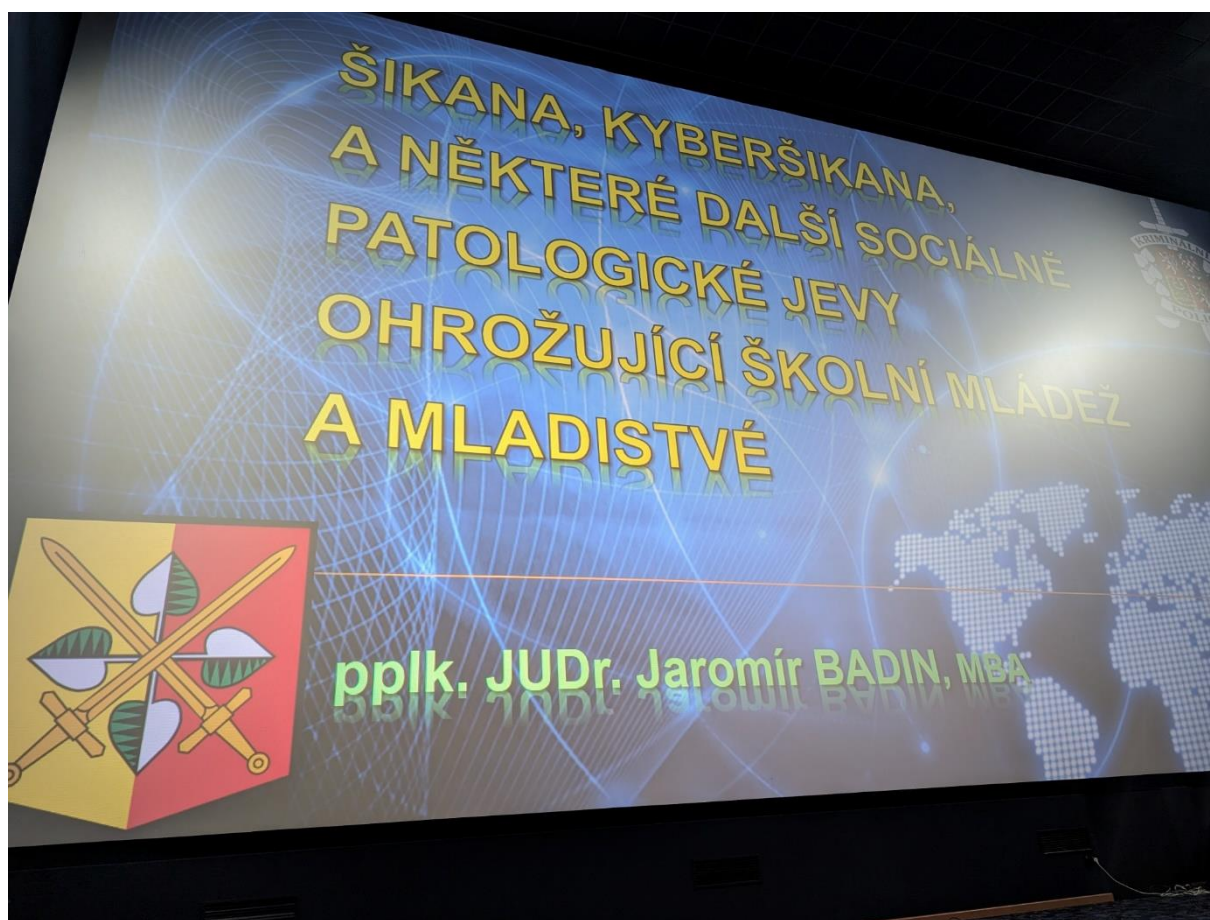
Šikana, kyberšikana a sociálně patologické jevy ohrožující mládež

Dne 9. 5. 2024 se 1. ročníky zúčastnily preventivního programu „Šikana, kyberšikana a sociálně patologické jevy ohrožující mládež“ v kině Cinema City ve Velkém Špalíčku.

Přednášející pplk. JUDr. Jaromír Badin pracuje jako vyšetřovatel – vrchní komisař služby kriminální policie a vyšetřování, vyšetřovatel trestné činnosti mládeže a na mládeži, násilné a drogové kriminality, nyní vedoucí protidrogového oddělení Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy.

Hovořil o kriminalitě páchané na dětech (šikana, týrání, domácí násilí, zanedbávání, zneužívání, vandalismus, agresivita). Dále se také zabýval úskalím užívání internetu. V poslední části programu se přednášející zaměřil na zneužívání návykových látek a závislost na nich. Na závěr proběhla krátká diskuze a přednášející zodpověděl dotazy žáků.

Zapsala: Mgr. Hana Kašparovská

Majáles na brněnském výstavišti: Naše škola byla u toho!

V sobotu 11. května 2024 se na brněnském výstavišti konal Majáles a naše škola nemohla chybět. Organizace se ujaly koordinátorky školního parlamentu, které společně s dalšími kolegy zajistily prezentaci naší školy.

Náš stánek byl umístěn mezi pavilony M a V, tedy mezi rockovou a rapovou stáží, a to od 10:00 do 18:00 hodin. Návštěvníci si pod vedením našich žákyň mohli vyzkoušet resuscitaci na modelu a také si nechat změřit tlak. Za tuto aktivitu získali drobný dárek s logem naší školy. Atmosféra na Majálesu byla úžasná, počasí nám přálo a počet návštěvníků byl enormní, což přispělo k celkově skvělé náladě.

Za pedagogy se akce zúčastnily Mgr. Lenka Čermáková a Mgr. Klára Čáslavová. Speciální poděkování za účast a reprezentaci naší školy patří žákyním ze 2. C: Vandě Vrstýákové, Dagmar Vobrové, Michaelae Ochotnické, Nikol Kryštofové, Monice Krupíkové, Emě Mišunové a Marii Matejové, a také žákyním ze 3. D: Emmě Nemčanské a Elišce Rozmahelové.

Gratulujeme také Adéle Silákové (1B) a Janu Karešovi (3LB) za jejich nominaci na princeznu a prince Majálesu.

Celá akce se velmi vydařila a už se těšíme na další ročník!

Zapsala: Mgr. Lenka Čermáková

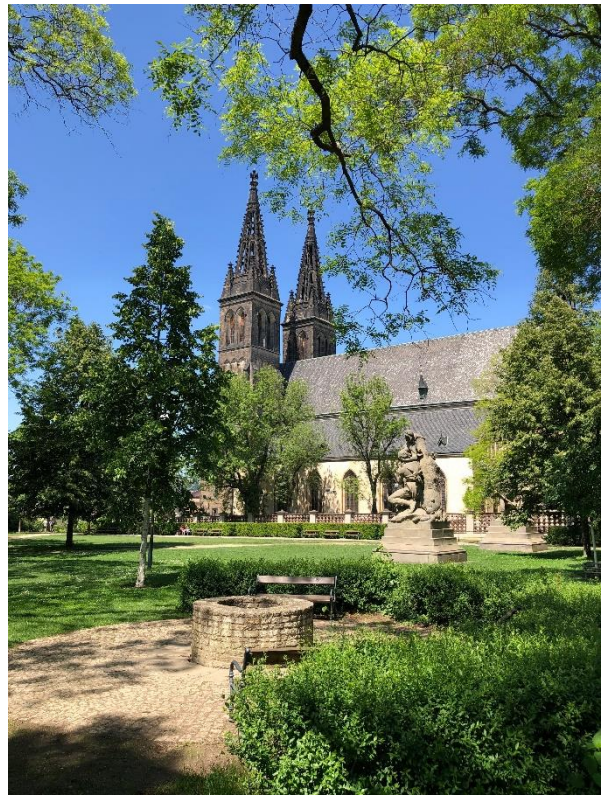

Jedličkův ústav

Dne 13. 5. 2024 zavítala naše třída 3.S na exkurzi do Jedličkova ústavu v Praze. Zde nás přivítal velmi milý pan Musílek, který je na invalidním vozíku a mimo jiné učí i pár předmětů ve škole Jedličkova ústavu. Povyprávěl nám něco málo o historii ústavu a také o budovách, v nichž se nachází např. internáty, školy a stacionáře. Vše slouží dětem s tělesným nebo kombinovaným postižením. Momentálně má Jedličkův ústav kapacitu asi 200 klientů. Pan Musílek nás informoval i o akcích, které se zde konají, svěřil se nám se svým příběhem, ale co nás nejvíce zaujalo, byla informace o zakladateli Rudolfu Jedličkovi, který si sám amputoval několik prstů. Po skončení výkladu jsme měly možnost vstoupit do jedné ze tříd, kde zrovna probíhala výuka, a tak jsme mohly vidět prostředí, ve kterém se žáci učí. Posledním místem, které jsme zde navštívily, byla místnost určená k argoterapii, občas sloužící i jako garsonka pro klienty. Věřím, že informace, které jsme se dozvěděly, nám daly nový pohled na jedince s tělesným a kombinovaným postižením.

Zapsala: Anna Kratochvílová, 3.S

Charitativní den – Český den proti rakovině

Dne 15. května 2024 se naše škola zapojila do celonárodní veřejné sbírky „Český den proti rakovině“.

Tematickým zaměřením sbírky pro letošní rok byla prevence rakoviny prsu. Účelem sbírky je získání finančních prostředků na nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologických pacientů, podporu onkologického výzkumu a vybavení onkologických pracovišť.

Sbírka je organizována prodejem žlutého kvítku měsíčku lékařského. Pořadatelem je Liga proti rakovině, organizačně sbírku zajišťuje agentura Arcadia.

Do akce se zapojilo 16 dvojic žáků ze tříd oboru praktická sestra, zdravotnické lyceum a sociální činnost. Velké poděkování patří všem, kteří se sbírkové akce zúčastnili a přispěli finančně na dobrou věc.

Finanční částka vybraná našimi žáky a načtením QR kódů činí celkem 29 337 Kč.

Zapsala: Mgr. Dana Hauserová

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

28. ročník celonárodní veřejné sbírky

Český den proti rakovině

Český den proti rakovině 2024
(28. ročník květinové sbírky Ligy proti rakovině Praha)

proběhne ve **středu 15. května**. Na pevných distribučních místech bude možné nabízet kytičky až **do neděle 19. května**.
Tematické zaměření: **prevence rakoviny prsu, screeningové programy.**
Těšíme se spolu s Vámi na kytičky v ulicích!

15. 5. 2024
www.cdpr.cz www.lpr.cz

Liga proti rakovině Praha

Společní partner: Česká pošta, hlavní partner: dpd, hlavní mediální partner: Česká televize, mediální partner: Rádiožurnál, IT partner: Vinyty, Partneři: Arcadia, Organizátor: Liga proti rakovině Praha

Okresní kolo v tenise

Dne 15. 5. 2024 se uskutečnilo okresní kolo v tenise žáků a žákyň středních škol. Naši školu reprezentovala Ela Pallová ze 3C. Celkem odehrála celkem tři zápasy a po těžkém boji se jí bohužel nepodařilo ani jednou zvítězit a ve své skupině skončila na posledním čtvrtém místě. Děkujeme za vzornou reprezentaci školy! 😊

Zapsal: Mgr. Peter Milčák

Exkurze do ČT

Beseda s europoslankyní Mgr. Markétou Gregorovou

V úterý 21. 5. 2024 naši školu navštívila europoslankyně Markéta Gregorová. Mimo jiné Markéta Gregorová studovala na Fakultě sociálních studií, která sídlí nedaleko naší školy. Brno je pro ni přímo srdcová záležitost. Pro žáky si připravila zajímavé povídání o práci europoslance, ale také o postavení žen v Evropském parlamentu. Dozvěděli jsme se, že práce europoslance je velmi různorodá a zajímavá, ale i velmi náročná. Europoslanec je neustále na cestách a pohybuje se buď po České republice v rámci různých besed a kampaní, nebo velkou část stráví na cestách mezi Prahou, Bruslem a Štrasburkem. Uvidíme, jak dopadnou volby do Evropského parlamentu, které nás čekají už 7. a 8. června. Po volbách vznikne nový parlament s 720 poslanci, čeští europoslanci obsadí 21 křesel.

Zapsala: Mgr. Petra Valovičová

Tematický výjezd údolím Wachau

Ve čtvrtek 23. 5. 2024 odjelo 65 žáků s Mgr. Pavlínou Mrůzkovou, Mgr. Ivou Řemínkovou a PaedDr. Ivanou Laslovou na tematický výjezd údolím Wachau. Celá tato oblast je kvůli své turistické atraktivnosti zapsána na listinu světového dědictví UNESCO.

První zastávka byla v městečku Dürnstein, které leží přímo u Dunaje. Jde o jeden z nejvýznamnějších turistických cílů regionu Wachau. Údolí, ve kterém se městečko nachází, je známé svými terasovitými vinicemi.

Další zastávka byla v Melku, kde jsme si prohlédli především proslulý benediktinský klášter a jeho rozlehlé zahrady.

Posledním místem, které jsme navštívili, bylo město Krems – malebné historické městečko. Prošli jsme si centrum města, které si zachovalo starobylý ráz.

Výjezd se vydařil, žáci poznali nové lokality a měli možnost využít znalostí německého jazyka.

Zapsala: PaedDr. Ivana Laslová

Úspěšní maturanti 2023/2024

Exkurze 3LA v Praze (návštěva ZOO a představení Romeo a Julie)

Debata s novináři JSNS

Třída 2.C se dne 16. 5. 2024 zúčastnila v rámci Dne mediální výchovy debaty s novináři v kině Art. V čele debaty stál novinář a moderátor Michael Rozsypal a jeho společníky byli Zdislava Pokorná a Lukáš Prchal, oba novináři z Deníku N.

Diskutovalo se o médiích, o novinářině jako takové i o občasných potížích s ní spojených a neváhalo se zabrousit i do politiky. Dvojice novinářů poskytla žákům velmi detailní pohled do jejich povolání a v průběhu debaty rozhodně nechyběly dotazy z publika.

Celá devadesátiminutová debata se prokázala jako velmi přínosná a informativní.

Zapsala: třída 2. C

Projektový den se ZŠ Ořechov a ukázka první pomoci

Slavnostní vyřazení čtvrtých ročníků

Dne 4. 6. 2024 se konalo slavnostní vyřazení úspěšných absolventů naší školy. Tato slavnostní událost se uskutečnila v krásném prostředí Velké auly Karla Engliše na Masarykově univerzitě.

Celá akce byla rozdělena na dvě části. V první části byli slavnostně vyřazeni žáci tříd 4A, 4B, 4C oboru Praktická sestra, v druhé části žáci tříd 4D oboru Praktická sestra, 4S oboru Sociální činnost a 4L oboru Zdravotnické lyceum.

Absolventi všech oborů studia Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, p. o. se přišli rozloučit se svými třídními učitelkami a vedením školy. Dojemnou atmosféru dotvářeli rodiče, příbuzní a přátelé našich žáků. Absolventi se setkali se svými spolužáky, se kterými sdíleli mnoho krásných i náročných chvil během studia.

Slavnostní akt moderovala Mgr. Martina Cahová a Mgr. Patricie Havelková. V úvodu každé části slavnostního vyřazení promluvila ředitelka školy PhDr. Zuzana Číková.

Po úvodním slovu ředitelky školy PhDr. Zuzany Číkové si z rukou třídních učitelek převzali žáci tolik očekávané maturitní vysvědčení. Slavnostní atmosféru podpořilo pěvecké vystoupení žákyně Emilie Bukajové.

Za žáky promluvil Milan Škrhák a Karolína Jírů, kteří poděkovali učitelům i rodičům za velkou podporu během jejich studia.

Všechny třídní učitelky vyprovodily svoje svěřence do života a užívaly si vzpomínkovou prezentaci fotografií pořízených během společných čtyř let studia.

Tato událost byla plná emocí a slz štěstí, kdy jsme se rozloučili s našimi žáky, kteří úspěšně dokončili své studium a připravují se na další kroky ve svém životě.

Po celou dobu akce byla všude cítit slavnostní atmosféra a nezbývá než popřát absolventům mnoho úspěchů do osobního, kariérního i studijního života.

Celá akce se konala pod záštitou SRPD.

Věříme, že na tento den budou všichni přítomní po celý život vzpomínat.

Zapsala: Mgr. Martina Cahová

4A

4B

4C

4D

4L

45

[Další fotky naleznete zde](#)

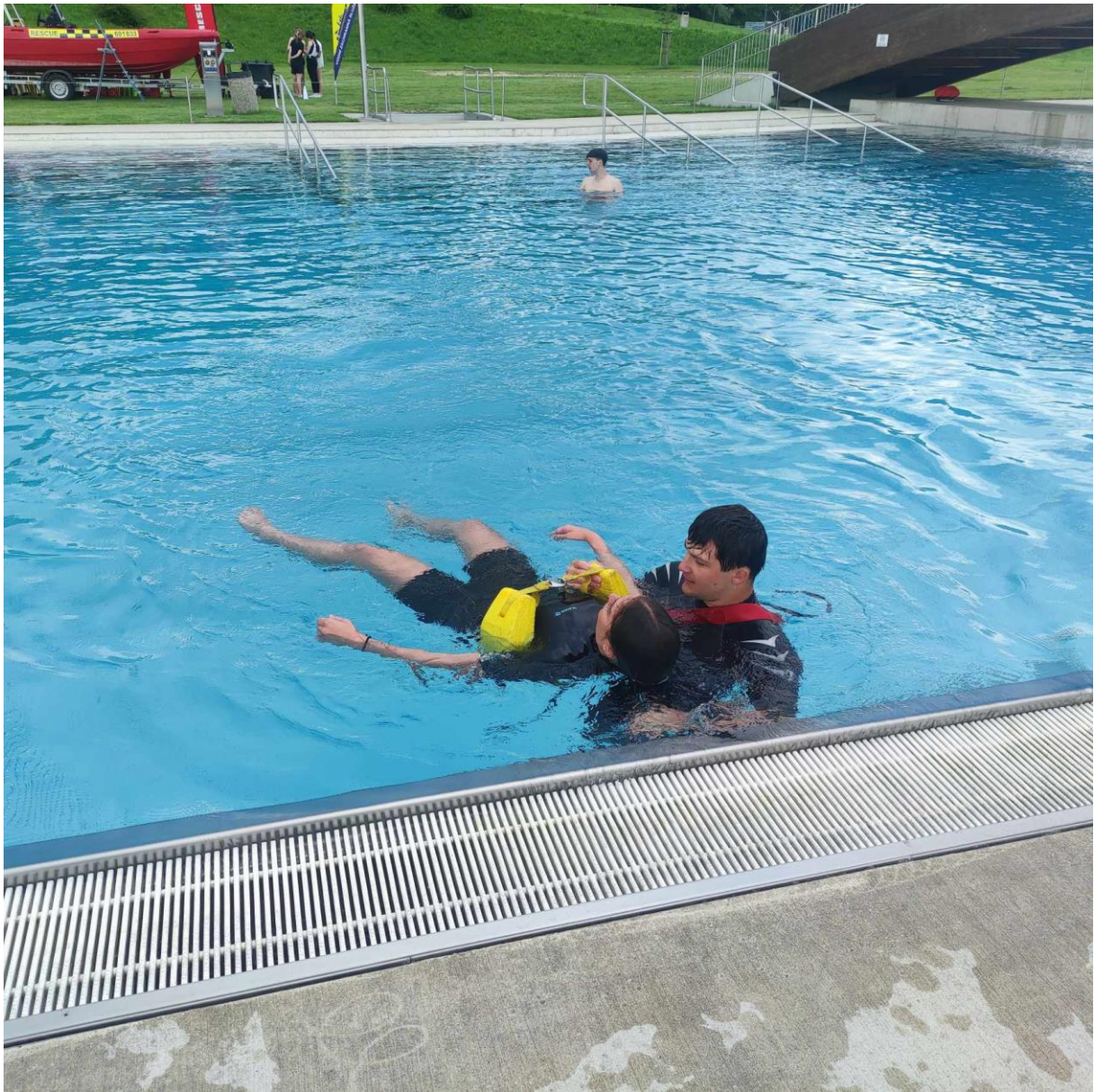
U vody bez nehody

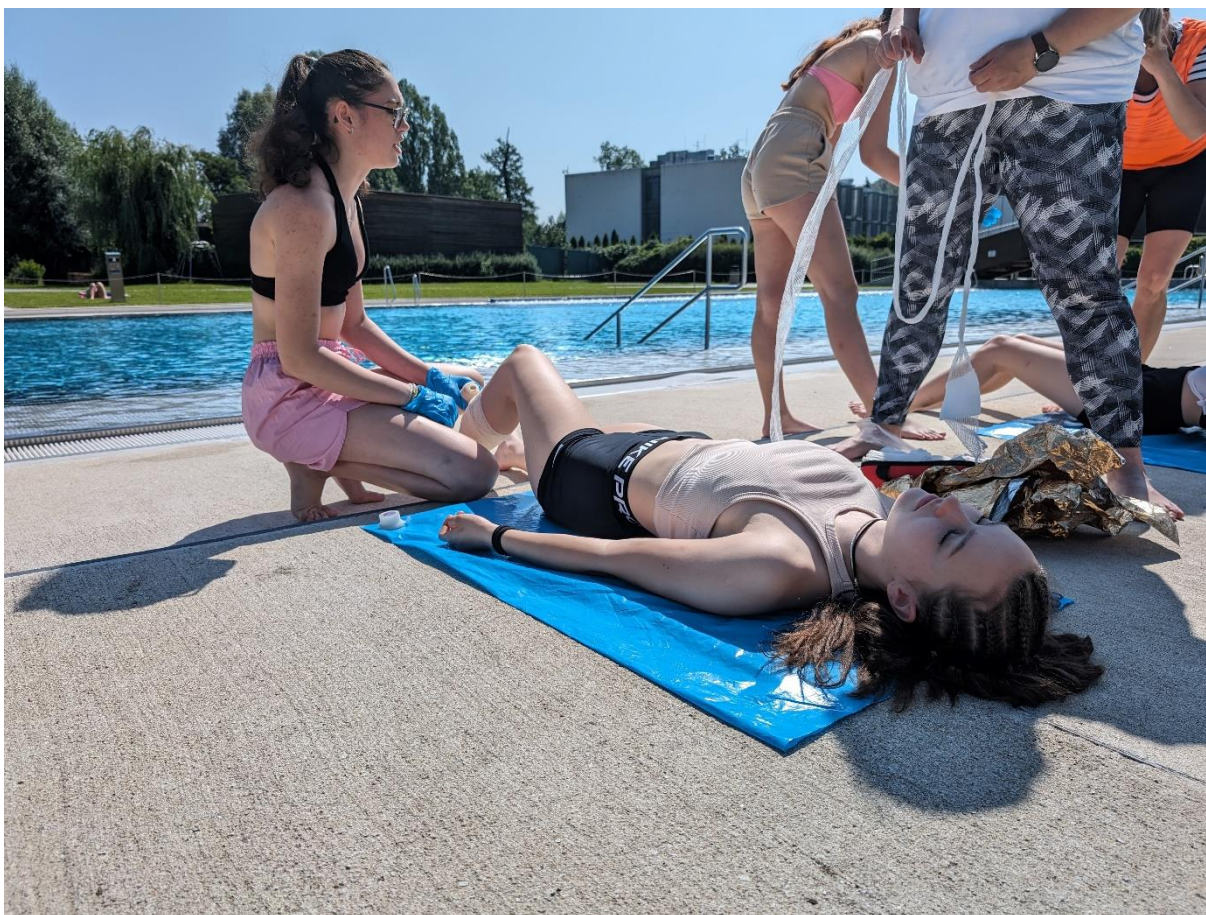

[Další fotky naleznete zde](#)

Sportovní akce třídy I. LB

Dne 4. června jsme se se třídou I. LB zúčastnili plavby na Dračích lodích na řece Svatce. Před samotnou plavbou jsme dostali od kormidelníků instrukce k bezpečnosti na lodi a k pádlování. Z loděnice jsme také museli na řeku dopravit i velkou Dračí loď.

Po Svatce jsme se plavili ve dvou lodích. Nejdříve jsme se pokusili synchronizovat záběry pádel posádky. Pomáhaly nám bubenice, které byly na špičkách lodí a úderem do bubnu udávaly tempo. Obě lodní posádky si v průběhu plavby změřily síly při závodech na řece.

Na vodě jsme se přesvědčili o tom, že týmová spolupráce, nadšení a dobrá nálada jsou důležité, a to nejen pro plavbu na lodi.

Zapsala: Mgr. Eva Floriánová

Přednáška z Ústavu biologie obratlovců AV ČR

Ve středu 5. 6. 2024 se třídy 2.LA a 3.LA zúčastnily ve Dvoraně naší školy přednášky pana docenta Jana Zukala (ředitele Ústavu biologie obratlovců AV ČR) na téma „Jsou netopýři nebezpeční?“ Pan docent velmi zajímavě a poutavě vyprávěl o těchto savcích a nemocech, které přenášejí. Přednáška žáky zaujala, dozvěděli se mnoho zajímavých informací nejen o netopýrech, ale i o výzkumu a metodách zkoumání těchto živočichů a jejich patogenů.

Zapsal: Mgr. Jakub Veselý

Návštěva brněnské spalovny SAKO

Dne 5. 6. 2024 se třída 2.B v rámci výuky ekologie zúčastnila exkurze do brněnské spalovny SAKO. Dozvěděli se zde, jak správně třídít odpad, podívali se do provozu, jak se s odpadem nakládá a jaké je další využití při spalování odpadu. Exkurze byla velmi zajímavá.

Zapsala: Mgr. Zuzana Horynová

Kde nás najdete?

4
Komenského
náměstí

3 4 5
6 9 12
Česká

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Příspěvatelé jednotlivých rubrik

Literární okénko – Markéta Havlíčková

Tajemství komunikace ve skautském oddíle (2. část) - Daniel Kalousek

Výstup na Gerlachovský štít – Mgr. Ondřej Horyna

Mistrovství ČR v plavání Masters – Mgr. Peter Milčák

Sociální sítě – Eva Knotková

Zdravotnictví naší budoucnosti – Nikola Jarolímová

Úvahy o praxi – Aneta Václavíková

Zajímavý koníček – Vendula Řeřuchová

Můj nejzajímavější sportovní zážitek – Daniela Holíková

Kdo mě přivedl ke sportu – Simona Dobešová

Já a sport – Adéla Luterová

Já a výživa – 4B

Jak najít správnou práci – ChatGPT

Recepty s AI – Google Gemini

Medailonky sportovců – Mgr. Jan Pejpek

Tipy na filmy a seriály – Mgr. Marika Kaňová a redakce

Tipy na (ne)povinnou četbu – Mgr. Klára Čáslavová a redakce

Tipy na zajímavé aplikace – redakce

Hantec kolem nás – Aleš Bojanovský

Ostravské okénko – Mgr. Barbora Baláková

Tajemné předměty – redakce

Rébus – Mgr. Marika Kaňová

Vtipy pro lepší den – Mgr. Marika Kaňová

Umístění časopisu na stránkách školy

<https://www.szs-jaselska.cz/studium/casopis-jaselsky-kuryr/>

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřyna

Úspěchy našich novin

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýř

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

Celorepublikové 11. místo za rok 2020

**Finalista celorepublikové soutěže
O nejinspirativnější středoškolský časopis
2017, 2019, 2020, 2022**

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

